

Polismyndigheten beslutade att en hos myndigheten anställd polis inte längre var godkänd för placering i säkerhetsklassat arbete. Polisen avskedades därefter. Enligt Polismyndigheten har polisen bl.a. förtigit information och lämnat oriktiga uppgifter om samröre med kriminella personer vid de två säkerhetsprövningar han gått igenom åren 2015 och 2019. Fråga om det förelegat laga skäl för avskedandet alternativt saklig grund för uppsägning, och därvid även om Polismyndigheten agerat i strid med tvåmånadersregeln.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2022-01-19
StockholmDom nr 3/22
Mål nr A 1/21**KÄRANDE**

Polisförbundet, Box 5583, 114 85 Stockholm
Ombud: förbundsjuristerna Fredrik Westin och Jonas Wiberg,
Polisförbundet, adress som ovan

SVARANDE

Staten genom Polismyndigheten, Box 12256, 102 26 Stockholm
Ombud: arbetsrättsjuristerna Julia Damerou Malmström och Ola Svensson,
adress som Polismyndigheten

SAKEN

ogiltigförklaring av avskedande m.m.

Bakgrund

Mellan parterna gäller kollektivavtal.

A.M. är medlem i Polisförbundet (förbundet). Han anställdes år 2015 som polisaspirant hos Polismyndigheten. Den 2 maj 2019 beslutade Polismyndigheten att A.M. inte längre kunde vara placerad i säkerhetsklassad anställning. Han avskedades därefter, den 28 februari 2020.

Tvist har uppkommit mellan parterna om avskedandet varit lagligen grundat eller om det funnits saklig grund för uppsägning. Mellan parterna är bl.a. tvistigt om A.M. sanningsenligt svarat på frågor under de säkerhetsprövningar Polismyndigheten gjort åren 2015 och 2019 och om han under anställningen haft förtroendeskadligt samröre med två kriminella personer och en person med nära koppling till kriminella. Det är också tvistigt om staten agerat i strid med den så kallade tvåmånadersregeln.

Parterna har tvisteförhandlat utan att kunna enas.

Säkerhetsskyddslagstiftningen

Frågor om säkerhetsskydd och säkerhetsprövning regleras i säkerhetsskyddslagen (2018:585) och säkerhetsskyddsförordningen (2018:658). Säkerhetsskyddslagen ersatte från och med den 1 april 2019 den tidigare säkerhetsskyddslagen (1996:627), 1996 års lag.

Enligt såväl 1996 års lag som 2018 års säkerhetsskyddslag gäller att i verksamheter där lagen är tillämplig ska verksamhetsutövaren vidta de säkerhetsskyddsåtgärder som behövs med hänsyn till verksamhetens art och omfattning och övriga omständigheter. Med säkerhetsskydd avses skydd mot spioneri, sabotage, terroristbrott och andra brott som kan hota verksamheten samt skydd i andra fall av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter (se 1 kap. 2 § och 2 kap. 1 § andra stycket säkerhetsskyddslagen samt 5 § 1996 års lag). Med säkerhetskänslig verksamhet avses verksamhet som är av betydelse för Sveriges säkerhet eller som omfattas av ett för Sverige förpliktande internationellt åtagande om säkerhetsskydd.

En anställning eller något annat deltagande i säkerhetskänslig information ska, enligt 3 kap. 5 § säkerhetsskyddslagen placeras i säkerhetsklass i den utsträckning som framgår av 3 kap. 6–10 §§ säkerhetsskyddslagen. Motsvarande bestämmelse finns i 17 § 1996 års lag.

En säkerhetsskyddsåtgärd är personalsäkerhet genom bl.a. säkerhetsprövning. Personalsäkerhet ska bl.a. förebygga att personer som inte är pålitliga från säkerhetssynpunkt deltar i verksamhet där de kan få tillgång till säkerhetsskyddsklassade uppgifter eller i en verksamhet som av någon annan anledning är säkerhetskänslig (2 kap. 4 § säkerhetsskyddslagen och 7 § 1996 års lag). Vad som enligt 1996 års lag gällde i fråga om säkerhetsprövning har i stora delar överförs till 2018 års säkerhetsskyddslag. I 1996 års lag finns den övergripande bestämmelsen om säkerhetsprövning i 11 §. I 2018 års säkerhetsskyddslag finns motsvarande reglering i 3 kap. 1–4 §§. Av dessa bestämmelser framgår bl.a. följande. Säkerhetsprövning ska göras innan en person genom anställning eller på något annat sätt deltar i verksamhet som har betydelse för rikets säkerhet, men även under pågående anställning. Säkerhetsprövningen syftar till att klarlägga om personen kan antas vara lojal mot de intressen som skyddas i lagen och i övrigt pålitlig från säkerhetssynpunkt. I 2018 års lag anges även att vid säkerhetsprövningen ska sådana omständigheter beaktas som kan antas innebära sårbarheter i säkerhetshänseende.

I 2 kap. 3 § säkerhetsskyddsförordningen (2018:658) anges bl.a. att behörig att ta del av säkerhetsskyddsklassade uppgifter eller i övrigt delta i säkerhetskänslig verksamhet är, om inte annat följer av bestämmelser i lag, endast den som har bedömts pålitlig från säkerhetssynpunkt. Av bilagan till förordningen framgår att Polismyndigheten beslutar om placering av bl.a. anställning i säkerhetsklass 2 och 3.

Ett beslut om att någon inte uppfyller kraven för godkänd säkerhetsprövning får inte överklagas.

Yrkanden

Förbundet har yrkat att Arbetsdomstolen ska

- ogiltigförklara avskedandet av A.M., och

- förplikta staten att till A.M. betala allmänt skadestånd med 180 000 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för delgivning av stämning, den 18 januari 2021, till dess betalning sker.

För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det inte finns laga skäl för avskedandet men väl saklig grund för uppsägning har förbundet yrkat att domstolen ska förplikta staten att till A.M. betala

- 94 670 kr i ekonomiskt skadestånd avseende förlust av tre månaders uppsägningslön för mars, april och maj 2020, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 31 557 kr från den 25 mars, på 31 557 kr från den 25 april och på 31 557 kr från den 25 maj 2020 till dess betalning sker,
- 11 360 kr i ekonomiskt skadestånd avseende förlust av semesterersättning, med ränta enligt 6 § räntelagen från den 25 juni 2020 till dess betalning sker, och
- 150 000 kr i allmänt skadestånd, med ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för delgivning av stämning, den 18 januari 2021, till dess betalning sker.

Staten har bestritt käromålet. Beloppen i ekonomiskt skadestånd har vitsordats i sig liksom sättet att beräkna räntan, däremot inga belopp avseende allmänt skadestånd. För det fall Arbetsdomstolen finner att staten är skadeståndsskyldig har staten yrkat att det allmänna skadeståndet jämkas till noll eller det belopp som domstolen finner skäligt.

Förbundet har bestritt jämkning.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Staten genom Polismyndigheten

Sammanfattning av bestridandegrunderna

Det har funnits laga skäl för avskedandet eller i vart fall saklig grund för uppsägning.

A.M. har haft kontakter och umgänge med kriminella personer och även vidtagit konkreta åtgärder i förhållande till vissa av dem. Han har vid säkerhetsprövningar åren 2015 och 2019 lämnat oriktiga uppgifter och förtigit uppgifter om sitt samröre med dessa kriminella personer. Han har vidare under sin anställning haft samröre med personerna B3, C och N, som inte varit förenligt med hans anställning som polis. Samröret har inneburit risk för oacceptabla lojalitetskonflikter. Övrigt samröre i sig med kriminella personer åberopas inte till stöd för avskedandet.

A.M. har vid säkerhetsprövningen år 2019 inte heller svarat sanningsenligt på frågor ställda till honom om han gjort vissa registerslagningar hos Polismyndigheten åren 2016 och 2017.

A.M. har genom sitt agerande brustit i den plikt som åligger en polis att tillse att han eller hon uppfyller säkerhetsskyddslagens krav för säkerhetsklassad anställning samt den lojalitetsplikt och det krav på pålitlighet ur säkerhetshänseende som följer med anställningen som polisman. Agerandet innebär också en uppenbar risk för att allmänhetens förtroende för honom som polis och för Polismyndigheten kan påverkas negativt. Polismyndighetens förtroende för A.M. har rubbats på ett sådant sätt att det inte kan begäras att arbetsgivaren ska ha honom kvar i anställningen.

A.M:s agerande har varit av sådan art att han inte längre har kunnat vara placerad i säkerhetsklassad anställning. Då personalansvarsnämnden hos Polismyndigheten varit bunden av säkerhetsbeslutet och då det vid tidpunkten för avskedandet inte fanns anställningar och funktioner inom Polismyndigheten som inte var placerade i säkerhetsklass förelåg det även rättsligt hinder att låta A.M. kvarstå i anställningen.

Staten har inte agerat i strid med tvåmånadersregeln. Säkerhetsbeslutet fattades den 2 maj 2019 och A.M. underrättades den 6 maj 2019 om ett tilltänkt avskedande och i vart fall den omständigheten att han inte varit sanningsenlig vid säkerhetssamtalet den 11 april 2019 ligger inom tvåmånadersfristen, vilket innebär att samtliga åberopade omständigheter får läggas till grund för avskedandet. Om Arbetsdomstolen finner att underrättelse skett först den 12 november 2019 får A.M. anses ha medgett att Polismyndigheten dröjde med underrättelsen. Staten kan inte lastas för att avskedandet skedde först i februari 2020. I vart fall föreligger sådana synnerliga skäl som innebär att arbetsgivaren får åberopa samtliga omständigheter.

Det finns skäl för jämkning av ett eventuellt allmänt skadestånd eftersom A.M. själv har vållat den uppkomna situationen.

Säkerhetsprövning och skyldigheten att medverka vid en sådan

Säkerhetsprövning

Polismyndigheten har ca 33 000 anställda. Två tredjedelar är poliser och resten civilanställda. Samtliga polisiära anställningar/funktioner inom Polismyndigheten är placerade i säkerhetsklass.

Polismyndigheten har långtgående befogenheter som bl.a. innefattar viss våldsutövning. Det är helt avgörande att myndigheten har allmänhetens förtroende. Därför uppställs krav på oförvitlighet hos poliserna samt att de har en hög integritet i sitt personliga förhållningssätt gentemot personer som varit föremål för en brottmålsprocess, har begått eller utsatts för brott.

Före en säkerhetsprövningsintervju ska intervjuledaren uppge för intervjupersonen att hon eller han förväntas lämna korrekta uppgifter. Under intervjun ställer intervjuledaren ingående frågor om vissa områden som, t.ex. familj, vänner, ekonomi, fritidsintressen, alkoholvanor, om man begått brott m.m. Beroende på svaren ställer intervjuledaren relevanta följdfrågor. Efter

intervjun får intervjupersonen skriftligen försäkra att informationen som lämnats är sanningsenlig.

Om det finns anledning till det ska en tidigare gjord bedömning av en persons lämplighet att delta i den säkerhetskänsliga verksamheten omprövas. Detta kan ske närsomhelst och är vanligtvis föranlett av någon händelse eller ny information. En sådan omprövning av säkerhetsprövningen kallas inom Polismyndigheten för ett säkerhetsärende. Ett säkerhetsärende omfattar bl.a. vissa utredningsåtgärder samt ett så kallat säkerhetssamtal. Ett säkerhetsärende syftar till att dels klarlägga om en person fortsatt kan antas vara lojal mot de intressen som ska skyddas enligt säkerhetsskyddslagen och om personen är pålitlig från säkerhetssynpunkt, dels utreda eventuella sårbarheter i säkerhetshänseende.

Skyldigheten att svara sanningsenligt

Det åligger den som säkerhetsprövas att svara sanningsenligt på frågor som ställs inom ramen för säkerhetsprövningen. Detta framgår inte uttryckligen av säkerhetsskyddslagen men en annan ordning skulle omintetgöra syftet med prövningen. Det krävs att den som prövas talar sanning för att det ska vara möjligt att göra en bedömning av pålitligheten, lojaliteten och sårbarheten. Den enskilde kan inte själv välja vilka uppgifter som är relevanta för den bedömningen.

Det som skiljer en anställningsintervju från en säkerhetsprövningsintervju är att intervjuobjektet vid den senare får tåla frågor som kan upplevas som ett intrång i den enskildes integritet.

I förarbetena till säkerhetsskyddslagen (prop. 2018/19:89 s. 80) hänvisas till Säkerhetspolisens vägledning om säkerhetsprövning och att det där anges att frågor kan behöva ställas om bl.a. umgänge (den sökandes vänner och eventuella ovänner), tidigare verksamhet (erfarenheter från tidigare anställningar), ekonomi (inkomst, skulder, förmögenhet och boendeform), bisysslor (eventuella andra åtaganden samt uppgifter om företag och verksamhet), personliga egenskaper (den sökandes ambition, samarbetsförmåga, etik, säkerhetsmedvetande och dylikt) samt intressekonflikter (om den sökande kan hamna i en intressekonflikt vid eventuell anställning). Av Säkerhetspolisens vägledning framgår vidare att frågorna även ska beröra eventuell brottslighet, huruvida den sökande kan ha starka band till någon familjemedlem, någon annan individ eller till någon organisation, om den sökande någon gång haft kontakt med enstaka kriminella personer eller kontakter inom organiserad brottslighet. Integritetskränkande frågor som inte är hemmahörande i en anställningsintervju kan alltså vara legitima att ställa utifrån säkerhetsskyddslagen. Samtal som förs med stöd av säkerhetsskyddslagen lämnar inget utrymme för att undanhålla relevant information eller att lämna oriktiga uppgifter. Det är just den sökandes pålitlighet som ska prövas. Vad som framkommit vid samtalet ska ligga till grund för inhämtande av eventuell registerkontroll. Det anges i förarbetena till säkerhetsskyddslagen (prop. 2018/19:89 s. 39) att en registerkontroll kan vara en del i en säkerhetspröv-

ning, men att den inte ersätter personkännedom och omdömen om den som ska prövas.

Vad gäller registerkontroll utförs den av Säkerhetspolisen och ger inte Polismyndigheten en ovillkorlig rätt att ta del av ett eventuellt utslag. Huruvida Polismyndigheten får del av ett eventuellt utfall bestäms av registerkontrolldelegationen vid Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden. För det fall delegationen anser att uppgifter som framkommit i kontrollen inte påverkar säkerhetsprövningen lämnas uppgifterna inte ut, se 3 kap. 19 § säkerhetsskyddslagen. Polismyndigheten har i ett anställningsärende inte rätt att göra egna slagningar på den sökande i polisens register. En registerkontroll ska inte göras om redan intervjun (grundutredningen) visar att den sökande inte kan komma i fråga för en säkerhetsklassad anställning, se 5 kap. 3 § säkerhetsskyddsförordningen.

En uppväxt med visst samröre behöver inte diskvalificera någon från anställning utan frågorna syftar till att kunna utröna eventuella lojalitetsband och identifiera eventuell sårbarhet.

Beslut i ett säkerhetsärende

Beslut om att en person inte längre kan vara placerad i säkerhetsklassad anställning fattas av handläggare vid Polismyndighetens säkerhetsavdelning. Beslutet utgör ett myndighetsbeslut som inte går att överklaga. Rikspolischefen kan dock i egenskap av högsta myndighetschef överpröva beslutet. Någon sådan rätt eller befogenhet föreligger dock inte för Polismyndighetens personalansvarsnämnd. Personalansvarsnämnden kan alltså inte inom ramen för prövningen av ett eventuellt skiljande från anställningen överpröva myndighetens beslut fattat av en annan verksamhetsgren inom myndigheten med stöd av säkerhetsskyddslagen.

Beslut om att A.M. inte längre fick inneha säkerhetsklassad anställning

A.M. anställdes som polisaspirant hos Polismyndigheten år 2015. Det var fråga om en anställning i säkerhetsklass 3. Anställningen föregicks av en säkerhetsprövning enligt säkerhetsskyddslagen och en säkerhetsprövningsintervju hölls den 23 mars 2015. Med anledning av att A.M. senare sökte ett arbete inom Polismyndigheten placerad i säkerhetsklass 2 genomfördes en förnyad säkerhetsprövning som bl.a. bestod av en säkerhetsprövningsintervju den 31 januari 2019 och ett säkerhetssamtal den 11 april 2019.

A.M. har vid intervjuerna och samtalet inte svarat sanningsenligt på frågor ställda till honom om kontakter och umgänge med kriminella personer, om konkreta åtgärder han vidtagit i förhållande till vissa av dem samt om han gjort vissa registerslagningar hos Polismyndigheten. Vid den förnyade säkerhetsprövningen år 2019 framkom uppgifter som ledde till att Polismyndigheten den 2 maj 2019 beslutade att A.M. inte längre kunde vara placerad i säkerhetsklassad anställning. Beslutet föredrogs för Rikspolischefen som inte fann anledning att upphäva beslutet.

Säkerhetsprövningarna år 2015 och 2019

Dokumentation

Säkerhetsprövningsintervjuer dokumenteras löpande i en mall för ändamålet för att därefter föras över till ett annat dokument.

Vid säkerhetsprövningsintervjuerna och säkerhetssamtalet med A.M. har samtliga närvarande från Polismyndigheten fört anteckningar som därefter jämförts med varandra samt den förmodade inspelningen för att därefter sammanfattas. Ljudupptagning sker alltså allt som oftast, men arkiveras inte.

Säkerhetsprövningen år 2015

Inför anställningen av A.M. genomfördes en säkerhetsprövningsintervju den 23 mars 2015. Intervjun hölls av HR-handläggaren J.J. Han var vid denna tidpunkt ansvarig för aspirantutbildningen och hade som uppgift att genomföra säkerhetsprövningsintervjuer. Inför den sistnämnda uppgiften genomgick han en halvdagsutbildning i verksamhetsskyddets (nuvarande säkerhetsavdelningen) regi vid Kronoberg. J.J. hade sedan tidigare inom ramen för sin polisutbildning utbildning i förhörsteknik.

Intervjun inleddes med att J.J. redogjorde för syftet med intervjun och vikten av att svara sanningsenligt. Intervjun genomfördes genom att ett antal frågor ställdes enligt ett frågeformulär som fylldes i och som A.M. därefter undertecknade. Han intygade att de av honom lämnade uppgifterna var korrekta.

Vid intervjun svarade A.M. nej på frågan om han känner någon med en kriminell livsstil eller som är missbrukare. Som svar på frågan om någon i hans närhet varit föremål för polisutredning som misstänkt, dömd, målsägande eller vittne uppgav han att familjen varit målsägande vid ett inbrott i pappans bil, att en kompis blivit av med körkortet samt att flickvännen vittnat med anledning av en aggressiv person på jobbet. Han svarade nej på frågan om han eller någon han kände använt narkotika eller anabola steroider. På frågan om han någon gång begått brott, varit föremål för polisutredning som misstänkt, dömd, målsägande eller vittne uppgav han tre hän- delser (återkallat körkort år 2007, ordningsbot för avställt fordon och målsä- gande avseende inbrott i skåp år 2007–2008?).

När intervjun närmade sig sitt slut uppgav A.M. att han inte hade något övrigt att tillägga. J.J. konfronterade honom med att det fanns uppgifter om att han hade kontakter inom Bandidos motorcykelklubb (Bandidos). A.M. gjorde då ett skriftligt tillägg vari han uppgav bl.a. att han umgåtts med A, som var medlem i Bandidos och som han känt sedan gymnasietiden, dvs. när han var ca 18–21 år (åren 2003–2006), som han sedan slutat umgås med.

Efter intervjun skickade A.M. två mejl med ytterligare uppgifter. I det ena mejlet uppgav han att han en gång år 2008 fått lämna urinprov på grund av

misstänkt narkotikabrott, men att provet var negativt. I det andra mejlet berättade han om sin anställning på Göteborgs Spårvägar år 2009, som han fått genom en kompis som var anställd där, en anställning som han blev uppsagd från.

A.M. undanhöll vid intervjun år 2015 viktig information. Han berättade vissa delar först när han ombads redogöra för det.

Polismyndigheten kan inte vitsorda uppgiften att A.M. skulle ha kallats till ett kompletterande samtal som sedermera skulle ha avbokats, då det inte gått att fastställa att så skett.

Förnyad säkerhetsprövning år 2019

Den 31 januari 2019 genomförde säkerhetshandläggarna P.L. och Mikael Borggren en säkerhetsprövningsintervju med A.M. Då besvarades inga frågor i skriftlig form. Säkerhetshandläggarna förde däremot löpande anteckningar, som de stämde av sinsemellan. Troligen spelades även intervjun in.

Vid intervjun gav A.M. svar som gav upphov till misstankar om att han inte var helt sanningsenlig. Därför hölls ett fördjupat säkerhetssamtal den 11 april 2019 där, utöver A.M., säkerhetshandläggarna P.L. och Mikael Borggren samt A.M:s chef M.S. medverkade.

Före samtalet fick A.M. förklarat för sig vilka regler som gäller, exempelvis att han kan avstå från att svara, men att det kan få betydelse för bedömningen samt att vid misstanke om brott måste det anmälas. A.M. arbetade som polis och kände väl till vad som gällde och han accepterade förutsättningarna för samtalet.

A.M. tillfrågades inte om han önskade facklig representation vid samtalen. Något sådant önskemål framfördes inte heller från A.M:s sida. Vid säkerhetssamtalet den 11 april 2019 upplystes A.M. om att M.S. hade till uppgift att bevaka hans intressen genom att till exempelvis tillse att han inte uppgav saker som rätteligen hör hemma i en brottsutredning.

Utöver vad A.M. uppgav om kontakter med A och C uppgav han på en kompletterande fråga att det bland hans vänner och umgänge inte har funnits några personer som han vet har fört ett kriminellt liv utöver dem han hade redan nämnt. P.L. som genomförde intervjun upplevde att A.M. endast berättade om olika händelser och relationer efter att han förstått att han inte längre kunde neka.

Vid säkerhetsutredningen framkom dock att A.M. har haft samröre med kriminella personer, nämligen utöver A och C, även med D, F, G, I, J, M, N, O, P och X. Han har utöver själva kontakterna och umgänget med dessa personer också vidtagit konkreta åtgärder i förhållande till vissa av dem, som att låna ut pengar, agera chaufför och skicka bilder av sig själv iförd

uniform poseras med vapen. Vid utredningen framkom även att han haft samröre med B3, en person med nära koppling till kriminella.

A.M. har dessutom genom registerslagningar sökt eller tagit del av information avseende personerna A, F, G, I, J, M, O, P och Q, vilket han förnekat.

De personer A.M. haft samröre med

Person A

A har innehaft en hög position i Bandidos som sekreterare och var enligt egen utsago O:s livvakt år 2006 då A genomgick den sista fasen innan ett fullvärdigt medlemskap. A lämnade senare Bandidos och lämnade landet.

A har dömts för bl.a. narkotikabrott begångna åren 2006, 2007 och 2009 samt dopingbrott begånget år 2009. Han förekommer under flera avsnitt i belastningsregistret avseende brott mot knivlagen. Han har också dömts till fängelse tio månader för utpressning begången 2010. År 2011 dömde tingsrätten A för misshandel begången den 13 april 2009 vid en nattklubb (Nattklubben). Hovrätten friade därefter A från misshandeln.

A.M. har känt A sedan gymnasietiden och har beskrivit honom som en kompis. De har umgåtts på krogar, privata fester och fester i Bandidos regi. A.M. har också vid andra tillfällen än vid fester hälsat på A i Bandidos klubblokal och även kontaktats när A:s flickvän behövt skjuts hem.

Den 2 juli 2008 besökte A.M. nattklubben Trädgår'n tillsammans med A och P. Polisen tog då med A.M. för kroppsbesiktning på grund av misstanke om narkotikabruk. A.M. har stoppats i bil tillsammans med A den 12 januari och 22 februari 2009.

A.M. var den 13 april 2009 på Nattklubben i sällskap med A när en händelse inträffade som ledde till att A åtalades för misshandel. Vid rättegången vittnade A.M. på begäran av A. Av tingsrättsdomen framgår att A vid gärningstillfället var påverkad av kokain. Före rättegången besökte A.M. A häktet i april 2009 och överlämnade pengar till A. A.M. hade i augusti 2011 så pass nära kontakt med A:s dåvarande sambo att han skötte hennes kontakter med domstolen inför huvudförhandlingen då han vittnade i rättegången mot A.

A.M. har den 18 september 2016 och 20 december 2017 utfört sökningar i polisiära register som gett insyn i polisens uppgifter om A.

Följande görs gällande.

Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 uppgav A.M. inte A i frågeformuläret som någon han kände med kriminell livsstil eller som använt narkotika. Han har senare medgett att han haft kännedom om att A langat narkotika och att han umgåtts med honom när denne brukat kokain.

Han måste rimligen även ha känt till utgången i det mål han själv vittnade i, som också avsåg narkotikabrott för vilket A dömdes. A.M. har därutöver uppgett att A skrattat åt att A.M. i stället för A blev drogtestad på nattklubben Trädgår'n år 2008. A.M. har alltså haft kännedom om A:s kriminalitet.

A.M. uppgav inte heller vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 att han tagits med för drogtest år 2008 när han var i sällskap med A, att han kallats som vittne i rättegången mot A på dennes begäran eller att han besökt häktet år 2009 för att ge pengar till denne. Inte ens när han specifikt konfronterades med att det fanns uppgifter om att han haft samröre med Bandidos och ombads att uttömmande skriftligen redogöra för dessa kontakter nämnde han dessa sakförhållanden. Inte heller nämnde han att han vid flera tillfällen besökt Bandidos klubblokaler för fest tillsammans med A. Han valde i stället att intyga att relationen till A i allt väsentligt upphörde när han var 21 år, dvs. år 2006, och att alla övriga sammanträffanden med personer med Bandidoskopplingar skett slumpartat på krogen. Inte ens när han senare kompletterade med uppgift om att han drogtestats år 2008 uppgav han att detta skett när han var i sällskap med A.

Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2019 nämnde A.M. A som en kompis. När det gäller händelsen på Nattklubben år 2009 uppgav A.M. att han befann sig där i sällskap med sin dåvarande flickvän och flera kompisar och att de träffade A av en slump. Han underlät att berätta att han i själva verket mötte upp A och D för att bege sig till Nattklubben där han satt vid A:s bord, vilket framgår av förhör under förundersökningen med A.M. och A:s flickvän.

A.M. har under säkerhetsprövningarna lämnat flera olika uppgifter om när relationen till A uppstod och hur länge den varade. Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 uppgav A.M. efter fråga från J.J. att den sista riktiga kontakten med A var mellan år 2003–2006. I säkerhetssamtalet år 2019 uppgav A.M. att han kände A redan under uppväxten men började umgås mer intensivt år 2005 då A stod i dörren på ett ineställe dit A.M. ofta gick. I sin redogörelse till personalansvarsnämnden uppgav han att det inte var någon riktig kontakt mellan honom och A förrän år 2007–2008, vilket i så fall var efter det att A blev fullvärdig Bandidosmedlem.

Person B3

B3 har ingått i A.M:s umgängeskrets. B3 tillhör en familj som förekommit i brottsliga sammanhang i många år. Redan år 2015 var B3:s bror B dömd för bl.a. försök till rån, misshandel, grov misshandel, stöld, grov stöld, rån och vapenbrott. B förekommer under minst 17 avsnitt i belastningsregistret och dömdes bl.a. för 20 bedrägerier år 2018. B3:s syster B2 har en lång och dokumenterad missbruksproblematik och dömdes år 2018 för bl.a. olaga hot, skadegörelse, stöld och ringa narkotikabrott.

A.M. har med början år 2015 och till och med den 19 februari 2018 vid fem tillfällen överfört pengar till B3, om totalt ca 20 000 kr.

Följande görs gällande.

A.M. har vid säkerhetssamtalet i april 2019 först förnekat att han fört över pengar till B3. Därefter har han bekräftat att han vet vem B3 är. Efter att A.M. konfronterats med att det fanns uppgifter om penningtransaktioner uppgav han att hans tidigare flickvän var nära vän med B3, att han träffat B3 vid flera tillfällen, att han känt till B3 och hennes syskons familjesituation sedan flera år tillbaka samt att han kanske lånat ut pengar till henne vid något tillfälle. P.L. frågade hur mycket pengar det handlade om och A.M. svarade att han överfört maximalt en tusenlapp vid ett tillfälle. Han konfronterades då med att det handlade om över 20 000 kr. Han medgav att det kunde vara så, men att det inte är otillåtet. Därefter medgav han att han under en viss tid fört över mellan 2 000 kr och 4 000 kr vid fem olika tillfällen till B3. Han har därigenom inte svarat sanningsenligt på frågorna om B3 på det sätt som ålegat honom. A.M. har senare berättat att överföringarna av pengar rörde ett lån för att finansiera ett bilköp mellan B3 och A.M:s tidigare kollega D.V. Det har dock inte, vid påstådd tidpunkt, registrerats ett fordonsägarbyte från D.V. till B3.

Att som polis låna ut pengar till en person med kriminella kopplingar eller till någon man inte känner närmare innebär alltid en risk att det kan komma att uppstå lojalitetskonflikter och sårbarheter som i sin tur kan leda till att man bedöms mindre pålitlig. A.M. har utsatt sig för en sådan risk i lojalitetshänseende och penningtransaktionerna har inneburit en förtroendeskada.

Person C

C var för polisen en känd narkotikamissbrukare som avled i maj 2018 av vad som misstänks vara en överdos. Bland lagförda narkotikabrott kan nämnas rattfylleri (efter att ha framfört personbil narkotikapåverkad) och ringa narkotikabrott (eget bruk) år 2016 samt ringa narkotikabrott (eget bruk) år 2012. I fråga om övrig brottslighet kan nämnas att han dömts för bidragsbrott år 2015. Pågående förundersökningar lades ner med anledning av C:s bortgång.

C och A.M. var kompisar från tidiga 2000-talet. De tränade bl.a. på gym tillsammans och genom C fick A.M. år 2009 anställning hos den arbetsgivare där C sedan tidigare arbetade. C:s anställning där avslutades på grund av misstankar om narkotikabrott och grov stöld. I den komplettering A.M. gjorde efter intervjun år 2019 benämnde han C som en kompis.

Den 27 januari 2012 stoppades C av polis. Han färdades då tillsammans med A.M. i en bil med brukandeförbud.

År 2016 överförde A.M. 25 000 kr om fem poster till C. C överförde därefter vid fem olika datum under år 2017 totalt 25 160 kr till A.M.

Den 14 juni 2017 kontrollerades A.M. av polis i en bil som C ägde.

Så sent som i januari 2018 fikade A.M., barndomsvännen E.S.s och C tillsammans efter att ha besökt gymmet. E.S.s, benämner C som någon som umgicks med A.M. och var känd som kriminell under deras uppväxt.

A.M. har genom sina egna uppgifter vidgått att han haft kännedom om att C dömts för ringa narkotikabrott (eget bruk). I vart fall hade han år 2017 kännedom om C:s narkotikamissbruk då han i säkerhetssamtalet i april 2019 ansåg att det var i sin ordning att som polis köra C:s bil med hänvisning till att han trodde att C ”ordnat upp sitt liv och var ren från narkotika”. Som A.M. själv berättat har deras vänskap även involverat informationsutbyte rörande N:s spelberoende och hur denne börjat ljuga mycket. A.M. har även vidgått att han blivit kontaktad av C:s bror som uttryckt oro kring C:s misstänkta narkotikaberoende.

Följande görs gällande.

På fråga vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 om A.M. kände någon som missbrukar svarade han nej. Detta trots att han haft kännedom om att C dömts för narkotikabruk samt då det, utifrån vänskapen med C och dennes familj, måste ha stått klart för honom att C hade missbruksproblem.

Vid säkerhetsprövningsintervjun i januari 2019 medgav A.M. visserligen att C haft narkotikaproblem men beskrev honom då som en bror till en kompis som hört av sig ett par gånger per telefon och som han träffat kort någon gång men som han inte umgicks med. Genom denna beskrivning förminskade han deras relation i fråga om hur länge de känt varandra, hur ofta de träffades, deras ekonomiska mellanhavanden och hans nyttjande av C:s bil. Som exempel på A.M:s insyn i C:s privatliv kan nämnas att A.M. haft kännedom om C:s återkallade körkort. Därtill förnekade han på rak fråga om det förekommit några penningtransaktioner mellan honom och C, trots att omfattande sådana förekommit så sent som år 2017. Vid samtalet i april 2019 bekräftade A.M., efter att ha blivit konfronterad med tips från områdespolisen i Mölndal, att han och C haft en nära relation sedan 16-årsåldern.

Person D

D är av polisen välkänd i kriminella kretsar och anses syssla med narkotika. I fråga om lagförda brott kan nämnas misshandel begången år 2006, narkotikabrott år 2005 samt våld mot tjänsteman år 2013. D intensivövervakades med fotboja juli–november 2006.

Av A.M:s egna uppgifter framgår att han känt D sedan årskurs 9 eller början av gymnasietiden.

A.M. har bekräftat att han hade kännedom om D:s fotboja (år 2006), men uppgett att de knappt träffades under den perioden. A.M. har antytt att hans

umgänge med D huvudsakligen ägde rum ett par år innan denne avtjänade sitt straff med fotboja. Deras relation fortsatte i själva verket åren 2008 och 2009, då de bl.a. gick ut på olika nattklubbar tillsammans.

Den 10 juli 2008 medtogs A.M. för kroppsbesiktning på grund av misstänkt narkotikabruk. Detta skedde i anslutning till en nattklubb i Båstad. D var med vid tillfället.

A.M. besökte Nattklubben tillsammans med D (och A) den 13 april 2009 då det inträffade en misshandel. Utöver A häktades även D misstänkt för gärningen. A.M. uppsökte i april 2009 häktet för att överlämna pengar till D. A.M. har vid ett flertal tillfällen blivit kontaktad av D:s mamma som uttryckt oro kring sonens umgänge och brottslighet. Enligt A.M. har D berättat för honom att han testat narkotika.

A.M. har i samtal med kursaren D.S., tillika f.d. ordningsvakt vid Nattklubben, i tiden före säkerhetsprövningen år 2015 berättat att D sålde narkotika. Att det förhöll sig så kände även D.S. till då detta var anledningen till att D var portad vid Nattklubben.

Följande görs gällande.

Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 tillfrågades A.M. om han kände någon med kriminell livsstil. Han besvarade frågan nekande. Detta trots att han i samtal med en kursare talat om D:s narkotikalangning och att D anförtrott A.M. att han testat droger. Han nämnde inte heller incidenten på Nattklubben efter vilken D blev häktad och således föremål för polisutredning. Han berättade inte heller att han överlämnade pengar till D på häktet, vilket borde ha varit naturligt i sammanhanget och då han lämnade pengarna på uppdrag av D:s mamma.

På fråga vid säkerhetsprövningsintervjun i januari 2019 om någon i hans vänskapskrets eller någon annan i hans närhet varit involverad i någon brottsutredning, varit misstänkt eller utpekad eller tagits in för test av droger eller rattfylleri nämnde han inte D. A.M. berättade inte heller att han visste att D dömts till fotboja i ett narkotikaärende. På frågan om han besökt någon intagen på häkte, anstalt eller fängelse nämnde han inte att han lämnat pengar till D på häktet. Vid samma intervju tillfrågades han om han någon gång har blivit stoppad och kontrollerad av polis och i så fall varför. Han uppgav att han blivit stoppad flera gånger i vanliga kontroller och han nämnde kroppsbesiktningen i Båstad den 10 juli 2008. A.M. nämnde D vid smeknamn, men mindes inte D:s efternamn.

Vid säkerhetssamtalet i april 2019 uppgav A.M. att D var en bra kille som han umgåtts med sedan 9:e klass. Han kom då ihåg D:s efternamn och sa att D var bra vän med A och J.

Person J

J dömdes år 2005 för grovt narkotikabrott till två års fängelse. Han frigavs villkorligt i april 2006 med en återstående strafftid om åtta månader. J förekommer under minst tio avsnitt i belastningsregistret och är dömd för flera fall av narkotikabrott och grovt narkotikabrott. Därutöver är han bl.a. dömd för försök till grov misshandel och hot mot tjänsteman.

A.M. och J har känt varandra sedan gymnasietiden. De ska enligt A.M. inte ha haft någon närmare relation, men umgåtts i samma bekantskapskrets i vilken även A och D ingick. De har haft kontakt fram till och med år 2006. A.M. och J stoppades av polis den 28 juni 2006. Vid denna tidpunkt var J villkorligt frigiven.

Följande görs gällande.

A.M. borde på fråga om han kände någon med kriminell livsstil ha uppgett J:s namn vid båda säkerhetsprövningsintervjuerna.

Person N

N är dömd för medhjälp till mordbrand år 2007. Han dömdes sedermera för rattfylleri (narkotikapåverkan) och ringa narkotikabrott begångna den 8 oktober 2016.

N och A.M. var tidigare träningskompisar och träffades ibland tillsammans med C. N och A.M. stoppades den 1 oktober 2011 kl. 04.36 av polis då de färdades i samma bil.

Den 8 oktober 2016 stoppade en polispatrull N då denne misstänktes för drograttfylleri. N fick följa med till polisstationen och polisen tog N:s klocka i beslag. I samband med att N släpptes ringde N upp A.M. som benämndes "Al. Ryss" i telefonboken. A.M. svarade inte men ringde upp N 30 sekunder senare. Telefonen var då på högtalarläge och N berättade för A.M. att han blivit stoppad av A.M:s poliskollegor och undrade om de verkligen fick ta hans klocka i beslag. A.M. blev då märkbart nervös och sa "säg inget om mig!". N förevisade även patrullen en sms-konversation mellan honom och A.M. i vilken A.M. hade skickat bilder på sig själv iförd uniform poserandes med vapen.

N och A.M. talades vid på telefon vid flera tillfällen, såvitt känt senast i samband med C:s bortgång år 2018.

Följande görs gällande.

På fråga vid säkerhetsprövningsintervjuerna år 2015 och 2019 tillfrågades A.M. om han kände någon med kriminell livsstil och nämnde då inte N. Detta trots att han kände till att N hade en kriminell bakgrund och ingick i hans umgängeskrets.

A.M:s agerande i samband med telefonsamtalet den 8 oktober 2016 har varit förtroendeskadligt då det uppstått tvivel om hans lojalitet i förhållande till arbetsgivaren. Även de bilder A.M. skickat till N när han var anställd som polis har medfört förtroendskada i förhållande till arbetsgivaren.

Person O

O har haft en ledande position i Bandidos. Han har under perioden 2005–2009 dömts i olika mål för flera brott, bl.a. anstiftan till försök till grov misshandel till sju års fängelse samt även för utpressning, grovt brott, grov misshandel och dopingbrott. Han frigavs år 2014. O var alltså att anses som kriminell och Bandidosmedlem när A.M. studerade på Polishögskolan.

När O frigavs från fängelsestraffet år 2014 började han arbeta vid en bilfirma (Bilfirman). A.M. har för kursaren S.L. nämnt O i samband med att han pratat om Bilfirman, att O och han haft samma bekant på Bilfirman samt att han stött på O. A.M. har för kursaren P.W. uppgett att han träffat på O under tiden han studerade vid Polishögskolan och att O då om A.M. sagt något i stil med ”jasså, du läser till polis nu”. Att O kommit fram till A.M. under studietiden vid Polishögskolan visar att denne var känd och accepterad hos Bandidos.

A.M. har vidare för flera kursare berättat att han köpte och sålde bilar genom Bilfirman med hjälp av bulvaner. Han har även erbjudit en kursare att slippa erlagga handpenning om denne ville köpa bil av Bilfirman. I samband med erbjudandet nämnde han O som en kontakt hos Bilfirman. Huruvida O och A.M. träffats i tiden efter år 2014 saknar Polismyndigheten uppgift om, dock har A.M. uppgett att han år 2018 sett O på en restaurang.

Följande görs gällande.

Genom att ange O som en kontakt hos Bilfirman har A.M. haft så pass nära samröre med O att han borde nämnt denne när han vid intervjun år 2015 ombads redogöra för sitt samröre med Bandidos. Han borde även i januari 2019 ha nämnt O som svar på fråga vem han umgicks med under uppväxten, på samma sätt som han då uppgav A.

Person X

X var en kriminell person som år 2010 mördades i vad som av polisen förmodas ha varit en uppgörelse i den undre världen.

Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2019 berättade A.M. att han och X var grannar. Enligt A.M. hade han inta haft så mycket kontakt med X, men så pass att han genom egna iakttagelser funnit anledning att tro att X använt anabola steroider.

Följande görs gällande.

A.M. nämnde inte X vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 men alltså vid den år 2019. På fråga om någon i hans vänskapskrets varit involverad i brottsutredning nämnde han år 2019 X som han visste var kriminell och hade mördats. Med beaktande av att X dog år 2010 kan inte annan slutsats dras än att A.M. år 2015 undanhöll dessa uppgifter samt att han hade information om att X använde anabola steroider. Uppgifterna var av intresse för prövningen och A.M. borde rätteligen ha delgett Polismyndigheten dessa redan då.

A.M:s övriga samröre med Bandidos samt personerna F, G, I, M och P

A.M:s samröre med Bandidos har – utöver hans relation till A och O – bestått i att han deltagit i fester i Bandidos lokaler vid ett flertal tillfällen, t.ex. för födelsedagsfirande av A.

A.M. har vid flera tillfällen stoppats av polis sent på natten, nämligen den 18 januari 2009 med Bandidosallierade F i bilen, den 28 november 2008 med I i bilen och den 20 januari 2009 med G i bilen. I och G är fullvärdiga Bandidosmedlemmar. Det ska särskilt beaktas att A inte har varit närvarande vid dessa tillfällen. A.M. har även fått skjuts av F vid ett flertal tillfällen. Vidare har A.M. uppgett att F kontaktat honom när han behövt hjälp med språket.

A.M. medtogs den 2 juli 2008 för narkotikatest vid nattklubben Trädgår'n. Han var där i sällskap med den fullvärdiga Bandidosmedlemmen P samt A.

Av A.M:s egna uppgifter framgår vidare att han kände den fullvärdiga Bandidosmedlemmen M både genom arbete på krog och genom A. År 2010 förekom M under tolv avsnitt i belastningsregistret, bl.a. avseende grovt narkotikabrott och grovt vapenbrott.

Följande görs gällande.

A.M. undvek vid båda säkerhetsprövningsintervjuerna att berätta att han var i sällskap med Bandidosmedlemmar vid de polisstopp han varit föremål för vid flera tillfällen.

A.M. har haft ett omfattande kontaktnät inom Bandidos. Att han saknar minnen av de tillfällen han stoppats med Bandidosmedlemmar i bilen ger stöd för att det inte rört sig om enskilda tillfällen utan att de utgjort en del av A.M:s vardag. Det krävs acceptans för att få delta i Bandidos fester och färdas i bil med Bandidos medlemmar. Det rör sig inte om en tillfällighet att A.M. genom bulvaner handlat av Bilfirman som O varit verksam vid.

När säkerhetsprövningsintervjun år 2015 närmade sig sitt slut uppgav A.M. att han inte hade något övrigt att tillägga. J.J. konfronterade då honom med att det fanns uppgifter om att han hade kontakter inom Bandidos. A.M.

ombads därför att i skrift uttömmande redogöra för dessa innan han skrev under frågeformuläret. Av A.M:s redogörelse framgår att han kraftigt underdrev sitt samröre med Bandidos genom att få det att framstå som att umgänget med A upphört år 2006 och att övriga sammanträffanden med Bandidosmedlemmar endast bestått av slumpvisa sammanträffanden på krogen.

På direkt fråga i januari 2019 ljög han genom att bestämt förneka att han deltagit i någon fest i Bandidos lokaler. Han ändrade det sedan till att han kanske varit utanför lokalen någon gång, som senare ändrades till ca 3–5 gånger. Först i april 2019 medgav A.M. att han besökt lokalen som festdeltagare.

Bandidos status

Nationella operativa avdelningen, NOA, hos Polismyndigheten har i en rapport från april 2015 slagit fast att Bandidos uppfyller kriterierna för EU:s definition av sammanslutning som bedriver organiserad brottslighet. Att Bandidos uppfyller kriterierna får anses allmänt känt, se exempelvis Göta hovrätts dom den 8 juni 2011 i mål nr B 979-11 och Kammarrätten i Göteborgs dom den 31 mars 2020 i mål nr 7072-19 i vilket enbart makens engagemang i Bandidos bedömdes tillräckligt för att avslå sökandens ansökan om vapentillstånd.

Uppgifter om A.M.

När A.M. var 14 år snattade han två chokladbars. Förundersökning inleddes inte med hänvisning till A.M:s ålder.

A.M. har för kursaren A.H. berättat att han i tiden innan han började på Polishögskolan använt anabola steroider.

A.M. har vid båda säkerhetsprövningsintervjuerna på rak fråga uppgett att han aldrig använt anabola steroider, trots att så varit fallet. Han har även på fråga om han någonsin begått brott eller varit involverad i någon brottsutredning, misstänkt, vittne i rättegång förtigigt att han själv begått brott som 14-åring.

Dataslagningar

Det framgår av loggar att A.M. har gjort slagningar direkt på F och M den 18 september 2016 samt på J och Q den 20 december 2017. Genom dessa slagningar har A.M. även tillskansat sig uppgifter om A, G, I, O samt P, även om han alltså inte gjort slagningar direkt på dessa personers personnummer.

A.M. har vid säkerhetssamtalet i april 2019 tillfrågats om han någon gång under sin tjänstgöring som polisman haft något ärende eller tjänsteuppdrag som involverat någon av de ovan nämnda personerna eller någon person

runt dessa som föranlett att han sökt eller erhållit information genom tips, underrättelseinformation eller registerslagningar avseende dessa. Han har i samtliga fall svarat nej. Han har därigenom inte svarat sanningsenligt på frågorna som ställts till honom, som det åvilat honom. Slagningen direkt på Q borde varit särskilt lätt att minnas då Q mördades ett par månader efteråt.

Den förundersökning som inleddes med anledning av de ovan nämnda slagningarna har lagts ned.

A.M:s agerande inför och efter säkerhetsprövningarna

A.M. har noga övervägt vilken information han skulle dela med sig av respektive undanhålla vid säkerhetsprövningarna. Det kan inte förhålla sig på det sätt som förbundet gjort gällande att ofullständiga svar berott på glömska och minnesluckor.

Inför prövningen år 2015 berättade A.M. för kursaren A.H. att han kontaktat en kompis på Tullverket och bett honom göra en slagning i Tullverkets spaningsregister för att se om han förekom där. Han försökte också förhålla sig med kursaren S.L. om hur säkerhetsprövningsintervjun gick till, eftersom han visste att denne redan hade genomgått prövningen. I samband härmed uppgav han att han efter en skjutning på en nattklubb, vid vilken han stått i entrén, hade blivit stoppad flera gånger av polisen. S.L. uppfattade A.M. som nervös inför intervjun. Inför samma prövning har A.M. i samtal med kursaren P.W. uppgett han var orolig för att ett av polisens fordonsstopp med honom skulle föras på tal, vid vilket han färdades med en Bandidosmedlem och en Bandidosdekal fallit ner från solskyddet i framsätet.

Efter intervjun år 2015 berättade A.M. för kursaren A.H. att han ombetts skriva ner all kontakt han haft med Bandidos och att han då gjorde det på ett vitt papper.

A.M. var således fullt införstådd med vad som förväntades av honom. Han har medvetet undanhållit uppgifter som han förstått varit av betydelse för säkerhetsprövningen och därmed anställningen.

Sammanfattning

År 2015

A.M. har vid anställningens ingående år 2015 avsiktligt lämnat oriktiga uppgifter rörande omständigheter som varit av betydelse samt förtigit sådana omständigheter, trots att det enligt lag ålegat honom att upplysa Polismyndigheten härom och han skriftligen försäkrat att uppgifterna han lämnat varit korrekta. De omständigheter som avses är följande.

- På fråga om han känner någon med en kriminell livsstil eller som är missbrukare har han förtigit att han känner A, C, D, J, N och X.

- På fråga om han själv begått något brott eller annars varit föremål för polisutredning som misstänkt, dömd, målsägande eller vittne har han förtigit att han varit misstänkt för narkotikabrott vid två tillfällen, varit vittne i en rättegång år 2011 angående bl.a. miss-handel samt att han själv begått brott som 14-åring.
- På fråga om någon i hans familj, vänskapskrets eller annan i hans närhet varit föremål för polisutredning som misstänkt, dömd, målsägande eller vittne har han förtigit att A, C, D, J, N och X varit föremål för polisutredningar och dömda för brott.
- På fråga om någon han känner använt narkotika eller anabola steroider har han förtigit att A, C, D använt narkotika och att X troligtvis använt anabola steroider.
- På fråga om han själv använt anabola steroider har han förtigit att så är fallet.
- Han har när han ombetts att uttömmande redogöra för sitt samröre med Bandidos inte gjort det, utan angett fel årtal och omfattning avseende umgänget med A, inte redogjort för hur han deltagit i Bandidosfester, festat med Bandidosmedlemmar samt färdats med dessa i bil.

A.M. har vidare inför intervjun år 2015 uppviglat annan person att begå dataintrång genom att be denne undersöka om han förekom i Tullverkets spaningsregister.

År 2019

A.M. har vid säkerhetsprövningsintervjun i januari 2019 inte svarat sanningsenligt på frågorna, trots att han muntligen bekräftat att den information han lämnat varit så sanningsenlig som överhuvudtaget är möjligt. De omständigheter som avses är följande.

- Han har förtigit att han haft kriminella kompisar utöver A och X, dvs. underlåtit att nämna C, D, J och N.
- På fråga om han någonsin överfört eller mottagit pengar från personer som är kända för någon form av kriminalitet har han förtigit överföringarna mellan honom och C.
- På fråga om hans vänskapskrets har han uppgett C:s bror men förtigit C trots att de haft en självständig relation oberoende av brodern.
- På fråga om han någonsin blivit uppringd av någon kriminell eller mottagit meddelanden från någon som skulle kunna betecknas som kriminell eller missbrukare har han svarat ”aldrig kontaktad eller uppringd av någon som är kriminell”. Han nämnde däremot att han haft ”viss kontakt” med C i egenskap av bror till en kompis, trots att han haft en självständig och ömsesidig kontakt med C.
- Han har förtigit sina kontakter per telefon och sms med N.
- På fråga om han någonsin begått brott eller varit involverad i någon brottsutredning, misstänkt, vittne i rättegång har han förtigit att han själv begått brott som 14-åring.
- På fråga om någon i hans vänskapskrets varit involverad i en brotts-

utredning eller tagits in för test av droger eller rattfylleri har han endast nämnt A, X och C genom dennes bror. Han har således förtigit sin fullständiga kontakt med C och sina kontakter med D, J och N samt samröret med Bandidos.

- På fråga om han någon gång blivit stoppad och kontrollerad av polis har han endast uppgett att han blivit stoppad flera gånger för vanliga kontroller och därigenom förtigit att det varit kontroller föranledda av att han färdats med Bandidosmedlemmar.
- På fråga om det i hans umgänge funnits någon som han vet har fört ett brottsligt liv har han svarat nej utöver A, kompisens bror C och X. Han har därigenom förtigit sitt övriga umgänge med kriminellt belastade personer som D, J och N samt det samröre han haft med Bandidos.
- På fråga om han besökt någon intagen på häkte och i så fall när har han endast nämnt att han överlämnat pengar till A på häktet och därmed förtigit att han även lämnat pengar till D när denne satt häktad.
- På direkt fråga har han först förnekat att han varit på fest arrangerad av någon mc-klubb för att därefter svara att han kanske varit utanför Bandidos klubblokal en gång, trots att han varit där på flera fester. På följdfrågan om det verkligen stämmer att han endast varit där en gång har han ändrat sig och uppgett att han kanske varit där två–fem gånger men då inte inne i alla lokaler utan endast i syfte att hälsa på A när han hade vaktjänst, trots att han varit på flera Bandidosfester.
- På fråga om han någonsin rört sig med, setts med eller umgåtts med personer som kan förknippas med någon form av brottslighet har han endast angett A och X och således förtigit sitt samröre med Bandidos samt sina kontakter med C, D, J och N.
- Han har förtigit att han använt anabola steroider.
- På fråga om han känner eller umgåtts med någon som använt narkotika har han svarat nej och därmed förtigit sin kännedom om att i vart fall A, C och D brukat narkotika.

A.M. har i säkerhetssamtalet i april 2019 inte svarat sanningsenligt på frågorna, trots att han muntligen lovat att han skulle svara öppet och uppriktigt.

- På direkt fråga om det förekommit några penningtransaktioner mellan honom och B3 har han bestämt förnekat detta för att därefter medge att det varit fråga om enbart en mindre summa.
- På direkt fråga om han någon gång gjort slagningar i polisens register genom vilka han tillskansat sig information om A, F, G, I, J, M, O, P eller Q eller någon person runt dessa, har han svarat nej.

Laga skäl för avskedande

A.M. har inför anställningen år 2015 förtigit omständigheter om sin bakgrund och person samt umgänge som han måste ha insett var av betydelse för anställningen. Säkerhetsprövningen har varit av avgörande

betydelse för Polismyndighetens beslut att godkänna honom för säkerhetsklassad anställning som polis.

A.M. får genom sitt agerande inför anställningen anses ha svikligen förlett Polismyndigheten att anställa honom (30 § avtalslagen). I vart fall har omständigheterna vid anställningsavtalets ingående varit sådana att det skulle strida mot tro och heder att låta anställningen bestå (33 § avtalslagen). Det har alltså funnits grund för att häva anställningsavtalet, vilket visar att A.M:s agerande inför anställningen utgör grund för avskedandet.

A.M. har därutöver genom sitt agerande vid säkerhetsprövningsintervjun och säkerhetssamtalet år 2019 grovt åsidosatt vad som ålegat honom i anställningen som polis.

Genom A.M:s förfarande vid säkerhetsprövningarna har Polismyndigheten fråntagits möjligheten att på ett korrekt sätt bedöma hans pålitlighet, lojalitet samt sårbarhet i enlighet med säkerhetsskyddslagen. Hans agerande år 2019 har dessutom riskerat att Polismyndigheten på felaktiga grunder skulle ha placerat honom i anställning i säkerhetsklass 2.

Genom att under anställningen dels ha umgåtts med och haft ekonomiska mellanhavanden med C samt nyttjat dennes bil, dels haft ekonomiska mellanhavanden med B3, dels haft samröre med N som han aktivt försökt dölja för kollegorna har A.M. agerat olämpligt och otillåtet.

A.M:s sammantagna agerande inför och vid säkerhetsprövningsintervjuerna och säkerhetssamtalet samt hans agerande i övrigt har inneburit att Polismyndighetens förtroende för A.M. som polis har skadats på ett oåterkalleligt sätt. Agerandet innebär också en uppenbar risk för att allmänhetens förtroende för honom som polis och för Polismyndigheten kan påverkas negativt. A.M:s agerande, och då särskilt i förhållande till C och N, får dessutom anses innebära att han har haft bristande insikt om vad som åligger en polis i fråga om pålitlighet, lojalitet samt avhållande från agerande som kan riskera förtroendet för polisen och Polismyndigheten.

Tvåmånadersregeln

När tvåmånadersfristen började löpa

Uppgifter inom underrättelseverksamheten omfattas av sekretess i förhållande till övriga verksamhetsgrenar inom myndigheten. Polismyndigheten i egenskap av arbetsgivare har därför inte haft tillgång till dessa uppgifter löpande.

Tvåmånadersfristen började löpa vid tidpunkten för beslutet i säkerhetsärendet den 2 maj 2019, eftersom det var först då som arbetsgivaren kunde överblicka situationen.

Under alla förhållanden kan fristen inte anses börja löpa tidigare än den 11 april 2019, dvs. när säkerhetsamtalen hölls. Samtalet var en viktig och nödvändig del i säkerhetsutredningen och dessförinnan var det inte möjligt att göra en slutlig bedömning utifrån säkerhetsskyddslagstiftningen. Det görs dessutom, som grund för avskedandet, gällande att A.M. inte heller vid det samtalet var sanningsenlig. I vart fall ligger den omständigheten inom tvåmånadersfristen, vilket innebär att samtliga åberopade omständigheter får läggas till grund för avskedandet.

Underrättelser

Den 6 maj 2019 underrättades A.M. om att personalansvarsnämnden avsåg att pröva frågan om att skilja honom från anställningen och ett varsel skickades till förbundet. Underrättelse lämnades alltså inom två månader från den 2 maj 2019 alternativt den 11 april 2019.

Den 14 maj 2019 hölls en överläggning där förbundet yrkade att personalansvarsnämnden skulle avvakta med prövningen till dess A.M. fått del av samtliga handlingar och uppgifter. Efter att överläggningen avslutats sammanträdde personalansvarsnämnden som hörsammade yrkandet i sådan mån att ärendet bordlades i avvaktan på dom i Arbetsdomstolens mål nr A 97/18. Förbundet hade inte någon invändning mot detta. Efter att dom i målet meddelats i augusti 2019 (AD 2019 nr 39) fann personalansvarsnämnden skäl att bifalla förbundets yrkande fullt ut. Ett arbete inleddes med att sammanställa de faktiska omständigheterna. På grund av en komplex och omfattande säkerhetsutredning var arbetet tidskrävande samt innefattade en mängd svåra sekretessbedömningar varför tidsutdräkten måste anses ursäktlig. Förbundet har varit fullt informerat om ärendets handläggning och inte ifrågasatt hanteringen eller att det har dragit ut på tiden. Inför att ärendet skulle tas upp på nytt av personalansvarsnämnden kom ärendet, utöver själva beslutet i säkerhetsärendet, att grundas på vissa av de faktiska omständigheter som låg till grund för beslutet i säkerhetsärendet, vissa uppgifter som därefter kommit till Polismyndighetens kännedom samt uppgifter ur pågående förundersökning.

Så snart de faktiska omständigheterna sammanställts skickade arbetsgivaren en kompletterande underrättelse till A.M. den 12 november 2019 och även ett kompletterande varsel till förbundet den 13 november 2019. Att underrätta respektive varsla än en gång var inte nödvändigt, utan gjordes för att det bedömdes passande. Avsikten var inte att underrättelsen och varslet skulle ersätta tidigare lämnade handlingar. Det framgår av både underrättelsen och varslet samt ett sekretessförbehåll att det inte rör sig om ett nytt ärende utan att handlingarna ska ses som en komplettering till tidigare lämnad underrättelse och varsel, för att möjliggöra en ny överläggning. Personalansvarsnämnden tog inte ställning i skiljandefrågan före sammanträdet den 21 februari 2020, dvs. något nytt ärende inleddes inte i tiden efter den 12 november 2019.

Underrättelse har således skett den 6 maj och inte den 12 november 2019.

För det fall Arbetsdomstolen kommer fram till att underrättelse lämnades den 12 november 2019 görs det gällande att A.M. får anses ha medgett att Polismyndigheten dröjde med underrättelsen. Som anförts bordlades ärendet hos personalansvarsnämnden och förbundet hade inget att invända mot det. Förbundet krävde även att få del av ytterligare material.

Den långa tiden mellan underrättelsen och avskedandet

Det är i och för sig riktig att gick relativt lång tid från underrättelsen i maj 2019 och till dess att beslutet om avskedande fattades. Som redan anförts får A.M. anses ha medgett att Polismyndigheten dröjde med att redogöra för de faktiska omständigheterna och den kompletterande underrättelsen som delgavs den 13 november 2019. Den 15 november 2019 skickade personalansvarsnämnden ett förslag på överläggningsprotokoll till förbundet, genom Fredrik Westin, med uppmaning att återkomma relativt snart i skrift med vad förbundet önskade anföra i ärendet. Förbundet hördes inte av. När drygt tio veckor hade förflutit skickade personalansvarsnämndens kansli den 27 januari 2020 via mejl en påminnelse till Fredrik Westin. Då hade tre av nämndens månatliga sammanträden hunnit passera, nämligen den 22 november och 13 december 2019 samt den 24 januari 2020. Förbundet, genom Fredrik Westin, återkom därefter, varefter parterna kunde underteckna protokollet och avsluta överläggningen den 31 januari 2020. Det var alltså förbundet som var orsaken till att beslutet om avskedande dröjde.

Invändning ska avvisas

Förbundet har först i en inlägga till Arbetsdomstolen den 20 april 2021 framställt invändningen att Polismyndigheten underrättat respektive varslat i ärendet först i november 2019. Denna invändning har inte tvisteförhandlats och ska därför lämnas utan avseende enligt 4 kap. 7 § arbetstvistlagen.

Synnerliga skäl

I sista hand görs det gällande att det till följd av A.M:s djupt förtroendeskadliga agerande, och då särskilt vid anställningens ingående, föreligger sådana synnerliga skäl som innebär att arbetsgivaren får återropa samtliga omständigheter ändå.

Sammanfattningsvis

Underrättelse lämnades den 6 maj 2019 och samtliga återropade omständigheter får därmed läggas till grund för avskedandet. Polismyndigheten kan inte lastas för att beslutet om avskedande inte fattades förrän i februari 2020.

För det fall Arbetsdomstolen kommer fram till att underrättelse lämnades först den 12 november 2019, att A.M. inte kan anses medgett fördröjning av ärendets handläggning, att det inte tillkommit andra godtagbara omständigheter eller att det inte föreligger synnerliga skäl medger

Polismyndigheten att arbetsgivaren agerat i strid med regleringen i 18 § andra stycket anställningsskyddslagen.

Förbundet

Sammanfattning av grunderna

Polismyndigheten har känt till de faktiska omständigheter som lagts till grund för avskedandet i mer än två månader innan underrättelse lämnades till A.M. i november 2019. Detsamma gäller om underrättelsen anses ha lämnats i maj 2019. Ingen av de åberopade omständigheterna får därmed läggas till grund för avskedandet och talan ska redan därför bifallas. A.M. har inte medgett att Polismyndigheten dröjde med underrättelsen i november 2019 och alltför lång tid har löpt från underrättelsen i maj 2019 till beslutet om avskedande i februari 2020. Synnerliga skäl föreligger inte.

A.M. har under säkerhetsprovningarna inte medvetet förtigit eller undanhållit uppgifter om samröre han haft med vissa personer, utan har efter bästa förmåga försökt att sanningsenligt svara på de frågor som ställdes till honom. Han har under anställningen inte haft samröre med personerna B3, C och N på sådant sätt att det föreligger laga skäl för avskedandet eller saklig grund för uppsägning. A.M. har inte heller medvetet svarat felaktigt på frågor om slagningar i Polismyndighetens register.

Laga skäl för avskedandet eller saklig grund för uppsägning har alltså inte funnits. Avskedandet ska därför ogiltigförklaras och staten ska betala såväl allmänt som ekonomiskt skadestånd till A.M.

För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det inte funnits laga skäl för avskedandet men väl saklig grund för uppsägning ska staten till A.M. betala ekonomiskt skadestånd motsvarande förlusten av tre månaders uppsägningslön jämte semesterersättning och allmänt skadestånd för den kränkning som det felaktiga avskedandet inneburit.

Avskedande i strid med tvåmånadersregeln

Underrättelser

Polismyndigheten underrättade A.M. den 6 maj 2019 om ett tilltänkt avskedande, på den grunden att han inte längre var godkänd för säkerhetsklassat arbete. Polismyndigheten fullföljde dock inte avskedandeprocessen på den grunden. Polismyndigheten lämnade i stället en ny underrättelse den 12 november 2019 och gjorde då gällande att det fanns skäl för avskedande med anledning av vissa faktiska omständigheter.

Arbetsdomstolen har slagit fast att Polismyndighetens säkerhetsbeslut i sig inte utgör saklig grund för skiljande från anställning, utan det är de faktiska omständigheter som legat till grund för säkerhetsbeslutet som ska prövas i sak om de utgör saklig grund (AD 2019 nr 39). Underrättelse om avske-

dande på grund av faktiska omständigheter lämnades först den 12 november 2020. A.M. fick del av underrättelsen den 13 november 2019.

Varken A.M. eller förbundet har medgett att Polismyndigheten dröjde med underrättelsen i november 2019. De har inte begärt bordläggning av ärendet i personalansvarsnämnden och kan inte lastas för att Polismyndigheten inte hade redovisat de aktuella sakomständigheterna redan från början.

Påståendet att invändning ska avvisas

Förbundet har från det att ärendet startade och intill dags dato framfört invändning om preskription/preklusion. Detta framgår bl.a. av motiveringen från personalansvarsnämnden avseende avskedandet. Invändningen har framförts även vid tvisteförhandlingarna och har innefattat även frågan om att underrättelse skett först i november 2019.

Tvåmånadersfristens början

Polismyndigheten har känt till de faktiska omständigheter som lagts till grund för avskedandet i mer än två månader före den 12 november 2019, dvs. den 12 september 2019.

För det fall domstolen skulle finna att tvåmånadersfristen började löpa den 6 mars 2019, dvs. två månader före underrättelsen den 6 maj 2019, är inställningen följande. Inget nytt har framkommit vid samtalet den 11 april 2019 och inga nya frågor ställdes om de återopade händelserna. A.M. har dessutom svarat sanningsenligt vid säkerhetsprövningsintervjuerna och säkerhetssamtalen. Det föreligger alltså inga nya omständigheter som arbetsgivaren kan återropa, utan arbetsgivaren har känt till alla omständigheterna under lång tid före den 6 mars 2019.

Beslutet, den 2 maj 2019, att A.M. inte längre kunde vara placerad i säkerhetsklassad anställning utgör i sig inte en sådan självständig omständighet som åsyftas i 18 § andra stycket anställningsskyddslagen.

Lång tid mellan underrättelse och beslut om avskedande

Om Arbetsdomstolen finner att underrättelse får anses ha skett den 6 maj 2019 har det under alla omständigheter gått mycket lång tid från det att underrättelsen lämnades och till att beslutet om avskedande fattades den 28 februari 2020. Underrättelsen får då inte återopas.

Polismyndigheten borde i princip omgående ha kunnat presentera samtliga sakomständigheter och det finns inga skäl för att dessa presenterades och den nya underrättelsen lämnades först i november 2019. Förbundet efterfrågade i samband med överläggningen den 14 maj 2019 vilka faktiska omständigheter som låg till grund det tilltänka avskedandet, utan att få svar. Det beslutades i stället att ärendet i personalansvarsnämnden skulle bordläggas. Varken förbundet eller A.M. hade begärt bordläggning. Därefter var Polismyndigheten helt passiv under mycket lång tid, trots att det borde ha

varit mycket enkelt att presentera fakta. Tidsutdräkten har till stor del berott på att Polismyndigheten bedömt att de faktiska omständigheterna var sekretessbelagda. Det finns ingen bestämmelse offentlighets- och sekretesslagen som begränsar partsinsynen. Den avskedade har rätt att få ta del av allt som läggs henne eller honom till last, vilket även följer av Europakonventionen.

A.M. fick del av den nya underrättelsen den 13 november 2019. Först då var det möjligt att ta del av vad som lades honom till last. Någon fullständig överläggning – med anledning av den nya underrättelsen – hölls inte den 15 november 2019. Polismyndigheten hade dröjt med att presentera vad de egentligen lade A.M. till last. Underlaget var av sådan karaktär och omfattning att förbundet lät meddela att det behövdes skälig tid för att sakligt kunna bedöma och bemöta påståendena. Ett utkast till överläggningsprotokoll skickades över till förbundet den 15 november 2019, i enlighet med en upparbetad rutin som finns mellan förbundet och personalansvarsnämnden. Enligt denna rutin kommer parterna sedan överens om ett datum när överläggningen ska ske. Överläggningen går till så att förbundet tillför sin del till utkastet till överläggningsprotokoll. Därefter skriver parterna under protokollet och personalansvarsnämnden mejlar en kopia på det färdiga protokollet till förbundet. Överläggningen genomfördes alltså den 31 januari 2020.

A.M. eller förbundet har inte medgivit den aktuella tidsutdräkten.

Påståendet om synnerliga skäl

Det föreligger inga synnerliga skäl som ger Polismyndigheten rätt att åberopa omständigheterna ändå.

Arbetsgivaren hade, enligt egna uppgifter, redan vid tidpunkten för säkerhetsskyddsbeslutet all information. Det hade varit en enkel sak att i princip omgående lägga fram dessa, t.ex. när förbundet i samband med överläggningen efterfrågade omständigheterna. Något skäl för att vänta med att lägga fram underlaget har inte funnits.

Skyldigheten att medverka vid en säkerhetsprövning

Den som söker eller innehar en anställning som är säkerhetsklassad måste givetvis delta i och medverka på ett positivt sätt vid säkerhetsprövningen. Personen ska svara på frågor efter bästa förmåga och så långt lagstiftningen tillåter eller kräver även svara sanningsenligt. Det finns dock inget författningsstöd för att den enskilde är skyldig att tala sanning eller lämna ett sant intygande, som t.ex. vid avläggande av vittnesed inför domstol eller intygande av att en inkomstdeklaration är riktig.

Säkerhetsskyddslagen återfinns normhierarkiskt på samma nivå som annan lag. Säkerhetsskyddslagen står inte självständig i det rättsliga systemet utan måste givetvis tolkas och bedömas inom ramen för det svenska och europeiska juridiska systemet (Europakonventionen och EU-rätten). Detta innebär

bl.a. att ett antal grundläggande fri- och rättigheter i en demokrati går före bestämmelserna i säkerhetsskyddslagen. I både regeringsformen och Europakonventionen finns ett skydd för privatlivet. Detta skydd kan åsidosättas i lag enligt vad som kan vara nödvändigt och proportionellt i ett demokratiskt samhälle. Något undantag i lag från skyddet för privatlivet återfinns inte i säkerhetsskyddslagen. Detta innebär inte att integritetskänsliga frågor inte kan ställas, men frågan är om den enskilde är skyldig att svara på sådana frågor. Genom 2018 års säkerhetsskyddslag stärktes den enskildes skydd för den personliga integriteten genom justeringar av bestämmelser i offentlighets- och sekretesslagen för att även omfatta säkerhetsprövningsärenden, vilka generellt innehåller synnerligen känsliga uppgifter.

Vid säkerhetsprövning följer ett antal svåra avvägningar. Man kan fråga sig om den enskilde inom ramen för en säkerhetsprövningsintervju måste svara på frågor om t.ex. otrohet eller sexuell läggning, vilket kan innefatta en sårbarhet, samt hur lång "preskriptionstiden" är för vänskaps- och kärleksrelationer avseende t.ex. sårbarhet. Den som är uppväxt i ett så kallat särskilt utsatt område har regelmässigt kamrater under uppväxten som kanske kan hamna i problem med polis och rättsväsende i större utsträckning.

Verksamhetsutövaren måste vid sin prövning förhålla sig till lagstiftning om t.ex. diskriminering, yttrandefrihet och kritikrätt samt mötesfrihet och föreningsfrihet m.m. Med hänsyn till lagstiftningens otydlighet, är det svårt att säkert uttala sig i frågan om arbetstagaren har sanningsplikt i intervjusituationen.

Genomförande av säkerhetsprövningar

Säkerhetsprövningarna hos Polismyndigheten uppfyller inte generella krav på rättssäkerhet. Det är av avgörande betydelse för tilltron och trovärdigheten till myndighetens säkerhetsavdelning att det sker en rättssäker, öppen och transparent process. Kallelse till samtal sker allt som oftast överraskande och utan förvarning för den enskilde och den enskilde deltar ensam utan biträde eller stöd från den fackliga organisationen eller från annan. Dokumentationen är bristfällig och den enskilde får inte möjlighet att granska dokumentationen från samtalen eller ens att ta del av den.

Säkerhetsprövningarna

Allmänt om de av A.M. lämnade uppgifterna

A.M. växte upp utanför Göteborg. Han kom in på Polishögskolan i Växjö år 2012. Innan dess har han bl.a. arbetat som väktare.

Merparten av de uppgifter Polismyndigheten lyft fram är omständigheter som härrör från A.M:s liv innan han gjorde valet att bli polis. Det är fråga om uppgifter som hänför sig till åren 2004–2009, som A.M. berättat om och som Polismyndigheten också haft kännedom om inför anställningen. A.M:s liv för 10–16 år sedan bestod av många fester på olika platser och i olika

städer. Han befann sig där både som festdeltagare och ibland som personal. Det var framför allt i dessa sammanhang han kom i kontakt med många olika människor, där vissa senare visade sig ha kriminell bakgrund på olika sätt. Han levde dock inte det liv som de gjorde. Han umgicks inte nära personerna i fråga. Flera av dem träffade han bara någon enstaka gång och aldrig mer. Flera av personerna umgicks närmare med varandra än de umgicks med A.M. och de hade förmodligen helt andra relationer sinsemellan.

A.M. drog sig sedan undan från många av personerna i fråga, då han insåg att umgänget inte kunde leda till något positivt. Han tog på riktigt avstånd till personerna när han började arbeta som väktare och fick nya vänner inom branschen. Han slutade då även att vistas mycket på krogen. Det blev början på ett nytt liv för honom.

A.M. har vuxit upp med personer och haft personer i sin omgivning som valt fel sida av lagen, men ingen av dessa personer har på något sätt försökt påverka honom som polis. Han har inte på något sätt försökt hjälpa någon av dem genom sitt yrke. Hans relation till flera av personerna var väldigt yttlig, även om en annan bild har målats upp med hjälp av olika underrättelser, som delvis är antingen misstolkade eller helt felaktiga.

A.M. har inte försökt dölja sin bakgrund. Han var öppen med den redan inför anställningen år 2015. Han har efter bästa förmåga berättat det han kommit på om sig själv och sitt liv såväl inför anställningen som under denna. Han har dessutom kompletterat den information han lämnat när han kommit på saker av relevans.

Polismyndigheten har haft uppgifter om personerna i fråga som A.M. inte känt till. Han hade, vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015, inte kännedom om de nu aktuella personernas bakgrund i detalj eller att det rörde sig om kriminella individer.

A.M. har under samtalen inom ramen för säkerhetsprövningarna försökt minnas förhållanden långt tillbaka i tiden och svarat på frågorna utifrån bästa förmåga. Samtalen var uppbyggda på ett osammanhängande sätt, där det hoppades mellan årtal och omständigheter. Att han inte kunnat minnas allt är fullt rimligt.

Polismyndigheten har redan under åren 2016 och 2017 fått kännedom om vissa av de i målet aktuella omständigheterna, såsom att N kontaktat A.M. och att A.M. stoppats i C:s bil. Om Polismyndigheten följt sina regler skulle en uppföljande säkerhetsprövning skett redan då. Då så inte skett har Polismyndigheten gjort bedömningen att dessa omständigheter inte varit så allvarliga att det fanns anledning till det. Genom den registerkontroll som Polismyndigheten måste ha gjort inom ramen för säkerhetsprövningen år 2015 borde myndigheten redan då ha varit medveten om det som nu läggs A.M. till last.

Mot den angivna bakgrunden kan det inte anses att A.M. medvetet har undanhållit några uppgifter på ett sådant sätt att det med anledning härav finns grund för ett skiljande från anställningen.

Säkerhetsprövningen år 2015

Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 fick A.M. fylla i ett frågeformulär. Frågorna i formuläret är breda och går att uppfatta och tolka på många olika sätt. A.M. svarade utifrån hur han tolkade frågorna och de instruktioner han fick från J.J. som höll i intervjun. A.M. fick även muntliga följdfrågor.

Innan säkerhetsprövningsintervjun påbörjades frågade A.M. samtalsledaren J.J. vad han skulle fokusera på. J.J. svarade att han skulle berätta övergripande om hur hans liv såg ut och vilka han umgåtts med. J.J. sa även att han skulle lämna en skriftlig redogörelse. Den skulle vara kortfattad och hade till syfte att i efterhand kunna se vilka ämnen som behandlats. Utifrån redogörelsen skulle säkerhetsavdelningen få ett underlag för vilka slagningar som skulle göras under den fortsatta handläggningen.

Samtalet varade i minst två timmar och tog muntligen upp väsentligt många fler saker än som nedtecknades i frågeformuläret. A.M. berättade vid intervjun om allt det Polismyndigheten nu lägger honom till last. Han kan inte minnas att han fick granska det som hade antecknats eller att han fick detta uppläst för sig. A.M. antog att samtalsledaren skulle notera alla detaljer, vilket tydligen inte blev fallet. Det är inte otroligt att han dessutom misstolkade vissa frågor.

A.M. uppfattade frågan om han kände någon kriminell – och som han initialt svarade nej på – som att det gällde vid tidpunkten för samtalet. Det sätt frågan ställdes på och sedan även diskuterades en kort stund gjorde att han svarade som han gjorde. Hans nedtecknade svar återspeglar inte hela innehållet i samtalet. J.J. uppmanade honom att hålla sig till "nuet" vid inledningen av samtalen och senare i samtalet började diskussioner om gamla tider, varpå A och dennes omgivning kom på tal.

A.M. påpekade vid flera tillfällen under intervjun att han även kommit i kontakt med A:s omgivning. Han har inte umgåtts enskilt med dessa personer utan träffat dem i samband med träffar med A. Vem eller vilka av dessa personer han hade i åtanke kan han inte med säkerhet komma ihåg nu, men förmodligen måste det ha varit åtminstone några av de övriga personerna som nu är aktuella. När olika kompletterande frågor ställdes om han känt till "övriga kriminella" så svarade han nekande, förmodligen för han hade uppfattningen att han inte kände till andra än de i "omgivningen" eller helt enkelt inte fick fram några gamla minnen om vissa individer eller händelser. A.M. förklarade att han inte hade så tydliga minnen av exakt vid vilken tid olika händelser inträffat.

Angående frågan om personer som på olika sätt varit föremål för polisutredningar var A.M:s svar baserat på de minnen som han efter bästa förmåga

hade i stunden. Han upplevde att intervjuaren inte lade så mycket vikt vid den frågan utan snabbt gick till nästa fråga.

A.M. svarade att han känt personer som testat narkotika men att han inte kände någon som han visste "brukade" eller "missbrukade" narkotika. Frågeställarens fokus låg på om A.M. vid tidpunkten för samtalet hade några nära vänner som brukade narkotika. A.M. visste inte att han hade några vänner som brukade narkotika.

Samtalsledaren frågade om A.M. ville uppge något mer innan han skrev under. A.M. tog då själv upp Bandidos eftersom det krävde ett längre utlägg än vad samtalsupplägget medgav.

A.M. har även kompletterat sina uppgifter i efterhand när han kommit på saker. Han skickade bl.a. ett mejl där han berättade om C. Angående urinprov kan A.M. inte minnas om han i det mejlet skrev om enbart ett tillfälle eller om båda tillfällena år 2008. För det fall han råkat utelämnat ett av tillfällena har det sin grund i att han inte mindes båda.

Polismyndigheten avbokade ett inplanerat kompletterande säkerhetssamtal eftersom det inte bedömdes nödvändigt. Polismyndigheten var alltså nöjd med det som framkommit vid intervjun och A.M. klarade provningen.

Säkerhetsprovningen år 2019

Säkerhetsprovningsintervjun i januari 2019 dokumenterades inte skriftligen eller muntligen. I samtalet ställdes frågor om samma sakomständigheter som han berättat om vid intervjun år 2015. Det tillkom ingenting nytt och A.M. svarade efter bästa förmåga. Han hänvisade bl.a. till flera personer runtomkring A.

A.M. har svaga minnen av säkerhetssamtalet i april 2019. Han var nervös och stressad på grund av sömnbrist, hunger och oro. Redan när han trädde i tjänst samma morgon ca fyra timmar innan samtalet skulle börja, upptäckte han att hans vapenfack var tömt på all hans utrustning, trots att han skulle tjänstgöra. Detta var inget som säkerhetsavdelningen eller hans chef informerat om i förväg. Redan då började han må fruktansvärt dåligt. Han satte sig i ett rum och spekulerade i flera timmar om vad det var som höll på att hända honom.

Inte heller vid detta samtal framkom någonting nytt. Eftersom A.M. flera gånger tidigare uppgett att han inte minns exakta årtal och dessutom uppmanats att uppge "ungefär" så har han antagligen ändrat sig efter att ha fått några konkreta omständigheter vid samtalets gång, som bekräftar den exakta tiden och som A.M. inte hade någon anledning att tvivla på. Han svarade efter bästa förmåga och försökte minnas under samtalet.

A.M. fick inte lämna någon skriftlig försäkran om att den information han hade lämnat var sanningsenlig.

Påståendena om samröre med vissa angivna personer

Person A

A.M. träffade A första gången under gymnasietiden runt åren 2003/2004. De träffades därefter på någon fest och längre fram på några krogar, där A arbetade som vakt. Då fick de lite mer kontakt. A började så småningom träna på samma gym som A.M., detta var runt åren 2007/2008. A.M. blev förvånad när A gick med i en mc-klubb. Han uppfattade inte A som en person med sådana intressen. Under tiden A var medlem i klubben hade de periodvis kontakt och träffades ibland. Det var många gånger tillsammans med andra personer, oftast inne i stan, på olika krogar och caféer.

A.M. har även träffat A på mc-klubben, oftast när han var där ensam eller med sin flickvän. A.M. arbetade skift och kunde ibland ha vägarna förbi. Han agerade absolut inte som chaufför. Besöken på klubben var ofta väldigt korta. Någon gång var han även på fest där. Med tiden fick han en mer tydlig uppfattning om vad mc-klubben var för en sorts klubb och insåg att den inte var av intresse för honom.

Genom A kom A.M. i kontakt med flera av A:s vänner, både inom mc-klubben men även utanför. De var dock inga personer som han umgicks enskilt med. Han bestämde sig sedan för att distansera sig från A och dennes omgivning. De gled isär tills kontakten bröts helt.

Det är riktigt att A.M. lämnade pengar till A och D när de satt häktade år 2009. Det var D:s mamma som skulle lämna pengarna men hon bad A.M. om hjälp eftersom hon inte visste hur man gick till väga. Han visste inte heller, men han tog reda på hur man skulle göra och hjälpte henne. Pengarna överlämnades i vakten, dvs. det var inte fråga om ett besök hos någon intagen.

Det är också riktigt att A.M. vittnade vid rättegången vid tingsrätten mot A år 2011, på A:s begäran. Advokaten hade åberopat A.M. som vittne. A.M. hade meddelat att han skulle befinna sig utomlands och därför behövde höras per telefon. Advokaten meddelade att även A:s flickvän skulle resa bort varför det inte skulle vara några problem samt att advokaten skulle meddela domstolen. När A.M. inte hört något kontaktade han domstolen för att försäkra sig om att han fick vittna per telefon. Domstolen frågade då om A:s flickväns kontaktuppgifter då de inte hade dessa. A.M. lämnade då hennes telefonnummer till domstolen. Han skötte alltså inte hennes kontakter med domstolen som påståtts.

I A.M:s nedskrivna svar på baksidan av frågeformuläret kring A och Bandidos – år 2015 – uppgav han att den riktiga kontakten var fram till år 2006, som han kunde minnas där och då, och att kontakten med A upphörde helt år 2009. De flesta påståendena om samröre med A avser också tiden fram till och med år 2009. Svaret var snabbt nedskrivet utan närmare eftertanke för att kunna sammanställa exakta årtal. A.M. minns även tydligt att J.J. bad honom att skriva kortfattat. Det viktiga var att det skulle framgå

att de pratat om ämnet och att säkerhetsavdelningen skulle kunna titta vidare på uppgifterna.

Att det skulle ha varit allmänt känt att A sysslade med narkotika är något som säkerhetsavdelningen upplyste A.M. om. Han fick uppgifter presenterade för sig som han inte kände till. Han har själv bara spekulerat kring att A kan ha hållit på med kriminalitet utifrån den organisation A var medlem i.

A.M:s svar vid intervjun år 2019 om besök eller fester på A:s mc-klubb blev delvis ofullständiga eftersom det är mycket svårt att minnas saker så långt tillbaka i tiden. Han pratade samtidigt som han försökte minnas. Han har varit på flera olika krogar, men även olika privatfester (födelsedagar m.m.) där bl.a. A kan ha haft sin inblandning. A.M. var osäker på vilka fester som varit anordnade av mc-klubben eller av andra enskilda personer och festarrangörer.

Beträffande den händelse år 2009, som ledde till att A i tingsrätten dömdes för misshandel, var det så att A.M. den aktuella kvällen kom till Nattklubben tillsammans med sin flickvän. A och D var redan där. Han hade inte planerat att träffa dem den kvällen utan mötte dem av en slump. Han var inte insatt i fortsättningen av misshandelsärendet. Han hade sporadiskt umgänge eller kontakt med A och D samt de andra personerna kring dem. Att han senare vittnat i rättegången mot A drog han sig inte till minnes direkt utifrån hur samtalet var uppbyggt.

Att A.M. besökte häktet och överlämnade pengar till A var något som han inte heller kom att tänka på under samtalet eftersom det var så många år sedan.

Person B3

B3 var nära vän med A.M:s dåvarande flickvän. Han umgicks inte själv med B3. Han har efter att han separerat från flickvännen stött på B3 enbart på hennes arbete på en bensinmack, där A.M. tankade och tvättade bilen.

B3 skulle köpa en bil, en äldre Audi A4, av A.M:s tidigare vän och kollega D.V., men saknade pengar. A.M. hjälpte B3 med ett lån, samtidigt som han hjälpte sin vän att få sin bil såld. A.M. minns inte exakta summan, men kanske rörde det sig om 15 000–20 000 kr. A.M. kom inte att tänka på bilaffären med B3 vid säkerhetsprövningen. Bilaffären var dock inte någon större sak. B3 var pålitlig enligt hans bedömning. Han har inte haft någon kännedom om att B3 haft nära koppling till kriminella.

Person C

A.M. växte upp och var nära vän med C:s lillebror och kände även till resten av familjen. Det närmare umgänget med C uppstod ca år 2009, och pågick i huvudsak fram till och med år 2013 då A.M. flyttade. Före år 2009 kände han C ytligt. C var inte i bostadsområdet känd som kriminell.

A.M:s barndomsvän E.S.s har aldrig haft någon relation till eller umgåtts med C. Det är emellertid riktigt att A.M., C och E.S.s fikade tillsammans efter en träning.

A.M. fick en anställning genom rekommendation från C hos den arbetsgivare C varit anställd hos i många år. A.M. vet inte varför C så småningom slutade, men tror att han slutade genom egen uppsägning.

A.M. lånade ut pengar till C år 2017. C hade god ekonomi. A.M. lånade ut pengar till C för att C uppgett att han hade haft större investeringar i ett byggprojekt och att han därför behövde pengar.

Efter år 2013 och fram till C:s död år 2018 umgicks A.M. och C inte ofta. De hade mest telefonkontakt. De gånger A.M. och C träffades var det fråga om korta möten och de träffades inte många gånger efter att A.M. blivit polis. Han vet inte vilka C umgicks med eller vad han hade för sig.

I slutet av år 2016 eller i början av år 2017, såvitt A.M. minns, pratade han med C:s bror som berättade att han trodde att C hade problem med missbruk men att han var osäker och undrade om A.M. visste något. A.M. svarade att han inte hade fått uppfattning om något sådant de gånger han hade träffat C.

A.M. kände inte till C:s brottslighet, utan blev informerad om den av säkerhetsavdelningen. Han har alltså inte haft kännedom om att C dömts för narkotikabrott (eget bruk) år 2012. Han visste att C hade blivit av med sitt körkort med anledning av fortkörning och att C hade en rättslig tvist med sin fru när de separerade. A.M. har refererat till att C brukat narkotika före år 2009 men han kände inte till några detaljer kring det och drog sig inte till minnes allt vid intervjun år 2015 utifrån hur den var uppbyggd.

Efter säkerhetsprövningsintervjun år 2015 gjorde A.M. ett tillägg via mejl där han nämnde C. I mejlet skrev han att hans provanställning, hos den arbetsgivare där både han och C arbetade, blev påverkad av en större konflikt mellan chefen och C. Han var inte så insatt i detaljerna kring konflikten och fick ett annat arbete ganska snart. A.M. förteg inte uppgifter om C, utan var öppen om sin kontakt med denne. Hade Polismyndigheten efterfrågat kompletterande uppgift om namn på C hade de fått det i enlighet med den öppenhet A.M. visat genom hela förfarandet.

Det är riktigt att A.M. blev stoppad i C:s bil i juni 2017. Såvitt han minns befann sig C på semester i sitt hemland. Det A.M. uppgav för polisen var att bilen ägdes av en kompis (C) och att han har lärt känna honom via dennes bror. Hade han känt till alla detaljer som säkerhetsavdelningen fått fram om C hade han självklart inte lånat dennes bil eller ens fortsatt ha kontakt med honom. Det var mycket som han inte visste om C, som berättades för honom. Polismyndigheten har haft kännedom om kontrollen utan att vidta någon åtgärd.

A.M. har berättat om C vid säkerhetssamtalet år 2019 då olika frågor om narkotika ställdes. Han har inte försökt dölja deras tidigare relation eller förminskat deras relation, utan varit fullständigt öppen med att C var en bror till en kompis och att de haft kontakt mestadels via telefon och att de träffats enstaka gånger när han varit i Göteborg. Han har gett en korrekt beskrivning av relationen.

Eftersom A.M. inte såg C som kriminell och inte hade något minne av någon överföring av pengar svarade han efter bästa förmåga. När frågeställaren sedan preciserade frågan mindes han att han hade överfört pengar till C och svarade sanningsenligt.

Person D

A.M. träffade D i början av gymnasietiden. De gick en kortare tid i samma klass och hade flera gemensamma skolvänner. A.M. började umgås med D något år senare. D umgicks med personer från olika delar av stan. De var ofta på olika fritidsgårdar och fester.

A.M. känner till att D några år senare, år 2006, avtjänade ett fängelsestraff med fotboja i ett narkotikaärende. Vid den tiden hade de slutat umgås så nära som de hade gjort tidigare. När D hade fotboja träffade A.M. honom knappt.

A.M. och D medtogs den 10 juli 2008 för kroppsbesiktning på grund av misstänkt narkotikabruk. Detta skedde i Båstad. Kontrollen visade att varken han eller D var påverkade eller involverade i någon narkotikabrottslighet. A.M:s relation till D började därefter avta. De kunde stöta på varandra i Göteborgs nattliv. D var då oftast i sällskap med A.

A.M. har vid ett tillfälle före år 2015 blivit tillfrågad av kursaren D.S. om han kände till D, vilket A.M. bekräftade. Han berättade att de umgått för flera år sedan. D.S. frågade om A.M. hade hört att D langat narkotika på nattklubben som D.S. arbetade på. A.M. svarade att han inte hade någon kontakt med D längre och inte heller visste vad denne höll på med.

A.M. har varit öppen om relationen till D och när de setts. Han har inte medvetet förtigit uppgifter om D. Detaljer 16 år tillbaka i tiden är det dock svårt att redogöra för. A.M. har känt till domen mot D från år 2005, men hade inte en tanke på den vid samtalen. Det har inte funnits något syfte att förtiga ”en fotboja” för 14 år sedan.

Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2019 berättade A.M. om kroppsbesiktningen i Båstad år 2008. Han pratade då om D. Han påpekade för P.L. att den som utförde kontrollen var en lärare på Polishögskolan. Han har också på Polishögskolan varit öppen med Båstadhändelsen.

A.M. har även berättat att han lämnat pengar till D på häktet. Han har varit öppen och inte haft någon intention att dölja något. Han har efter bästa förmåga berättat det han kommit på.

Person F

A.M:s kontakt med F var väldigt ytlig. En tid kände han inte ens till F:s riktiga namn då denne presenterade sig med en annat namn, både för honom och många andra. De flesta gånger de träffades var det i olika festsammanhang med många andra, ofta på olika ställen i Göteborg. F skröt alltid om sitt framgångsrika arbete på någon fabrik samt att han höll på med någon sorts fastighetshandel utomlands och tjänade bra med pengar. De sprang på varandra på gymmet. F kunde dålig svenska. Ett par gånger behövde F hjälp med att få något förklarat för sig. De tappade kontakten helt, men kunde springa på varandra på olika platser eller fester.

Det kan stämma att A.M. blev kontrollerad med F i en bil år 2009, men han har inget minne av någon sådan kontroll. Att A.M. befunnit sig i F:s bil har med stor sannolikhet varit för att han flera gånger skjutsat F och andra hem från krogen eller fester. A.M. har också blivit skjutsad av F från krogen och fester.

F har aldrig varit Bandidosmedlem. Förbundet känner inte till om han var "Bandidosallierad".

Person G

A.M. vet inte vem G är.

Person I

A.M. har inte umgåtts enskilt med I eller haft någon nära relation till honom. Efter att bilder visats för A.M. har han bekräftat att I fanns med i umgänget runt A. Vilken status I haft är inget han minns från tiden från umgänget med A. A.M. har inga minnen av något fordonstopp med I år 2008.

Person J

A.M. har känt J sedan gymnasietiden.

Att J var en höjdare inom narkotikaförsäljning är något A.M. fick höra efter att J hade blivit dömd. Han umgicks aldrig enskilt med J då. De har många gånger varit på samma krogar, samma fester eller träffats genom gemensamma bekanta. Han och J hade dock inte någon nära och personlig relation. J hade närmare relation till A, D och flera andra. A.M. minns inte att han skjutsat J år 2006.

A.M. kände till att J dömts för grovt narkotikabrott år 2005 men glömde bort det vid säkerhetssamtalet, då domen låg drygt tio år tillbaka i tiden.

Person M

A.M. känner till M genom en pizzeria där denne arbetade innan han gick med i mc-klubben. Han har aldrig haft någon nära relation till M, men träffat honom på olika platser och vid olika tillfällen i Göteborg. M var en av de i A:s omgivning.

Person N

N var mer vän till C än vad han var till A.M. Det var genom C A.M. lärde känna N. De tränade ihop och träffades med C.

A.M. kände till att N varit kriminell lång tid innan A.M. träffade N. Han kände dock inte till några detaljer och inte att N skulle haft problem med narkotika. N har alltid uttryckt sig negativt om droger och satsat mycket på träning och kampsport.

A.M. och N umgicks inte nära före polisutbildningen och de hade knappt någon kontakt efter att A.M. blev färdig polis. Det har endast varit via telefon, där det alltid varit N som tagit kontakt. Nästan alla samtal handlade om N:s nya jobb inom en organisation som hjälper personer att lämna kriminalitet.

N brukade ofta skicka bilder på sig själv tillsammans med olika poliser och andra aktörer samt berätta att han blivit vän med olika polischefer. På vissa bilder hade han även en polisbricka i handen. A.M. svarade någon gång med att skicka tillbaka en bild eller två på sig själv. Det var bara en rolig grej, och inte mer än vad som läggs ut på olika sociala medier tillhörande olika poliser.

N ringde A.M. den 8 oktober 2016 när N blev kontrollerad av polisen. A.M. var upptagen i stunden och hade inte fokus på allt N då uppgav. Han minns bara att han hade för avsikt att avsluta samtalet snarast möjligt. När han svarade på samtalet uppfattade han N som allmänt glad. Han har svaga minnen av att N uppgav med glad stämning att han blivit stoppad av "hans kollegor" eller något i den stilen. Han frågade på ett "roligt" sätt om A.M. ville prata med dem och hälsa. A.M. ansåg dock inte att han hade någon anledning att blanda sig i. Han svarade därför något i stil med att han inte hade tid och att N inte skulle blanda in honom på något sätt.

A.M. och N har haft kontakt, men trots t.ex. bilder var de absolut inte nära vänner, särskilt inte efter år 2013 då A.M. flyttade. De få kontakterna var via telefon, som för det mesta initierades av N. N ringde t.ex. till A.M. år 2018 för att beklaga C:s bortgång. A.M. har svarat på frågorna utifrån bästa förmåga. Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 instruerades han av samtalsledaren att prata övergripande och om nutid. Utifrån de instruktionerna tänkte inte A.M. på N. Han kände till att N dömts för brott men hade inte en tanke på N vid samtalet då domen låg långt tillbaka i tiden. A.M. hade inte kännedom om att N blivit stoppad för rattfylleri.

A.M. är helt säker på att han inte fick se någon bild på N under samtalet i april 2019 eller att han medgav att han kände till att N haft problem med narkotika. Att N gripits för narkotikabrott och rattfylleri hade A.M. ingen aning om förrän han fick information om det av säkerhetsavdelningen.

Händelsen den 8 oktober 2016 var tre år gammal vid samtalet och han kom inte att tänka på den direkt. Det kan ha funnits en sms-konversation i N:s telefon eftersom de hade viss kontakt. Uppgifterna om N har varit kända för Polismyndigheten sedan år 2016 utan åtgärd.

Person O

A.M. har inte haft en relation eller umgänge med O och inte heller varit på något sätt i hans sällskap i något festsammanhang eller liknande. Under i stort sett all den tid han haft kontakt med A har O avtjänat olika fängelsestraff, fram till år 2014.

A.M. har för sina kursare endast berättat att han råkade springa på O i samband med att han år 2014 besökte en bilfirma som låg precis bredvid den bilfirma som O började jobba på. Den dagen var O där tillsammans med en säljare från bilfirman. Säljaren, som känner igen A.M., uppgav för O att A.M. är gammal kompis till A från förr i tiden. O frågade då ”är det du som är polis i dag”. Sen skiljdes de åt utan någon djupare diskussion eller samtal.

A.M. har inte köpt eller sålt bilar via bulvaner. De enda affärer A.M. hade med Bilfirman innan han började på Polishögskolan, var att han servade och reparerade sina och sin fars bilar där, samt att firman vid ett tillfälle år 2014 skött försäljningen av A.M:s bil, på uppdrag av honom. Detta skedde långt innan O blev anställd där. O har aldrig varit A.M:s kontakt på Bilfirman. Under den tid A.M. besökte firman var den känd i stora delar av landet, framförallt för sin kunskap om och service av olika prestandabilar. A.M. har ett stort intresse för bilar. Det fanns flera poliser som var kunder där. Efter bilförsäljningen år 2014 har A.M. inte haft någon kontakt med firman.

A.M. hade inte några indikationer på att bilfirman skulle ha varit involverad i någon brottslighet. Kursaren S.L. har vid något tillfälle letat bil, varpå A.M. rekommenderade honom att titta in på firman för att se vad de hade. Detta var innan O började arbeta där.

År 2018 befann sig A.M. på en restaurang med sin familj, när O dök upp. Det var dock ingen kontakt mellan dem.

Person P

A.M. vet inte vem P är.

Person X

X var A.M:s granne under en period.

A.M. har inte medvetet undanhållit information om X. Han hade vid samtalen ingen tanke alls på X då de inte hade någon nära relation eller kontakt. A.M:s uppgifter om X eventuella användning av steroider har varit ogrundade och baserade på rena spekulationer.

A.M:s övriga samröre med Bandidos och ytterligare personer

A.M. har ännu inte fått klart för sig vilka personerna P och G är. Förbundets inställning till vad staten gör gällande beträffande F, I, M och O framgår ovan.

A.M. har inte varit känd eller accepterad av Bandidos. Han agerade absolut inte som chaufför åt Bandidos eller åt personer med koppling till organisationen.

Vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 instruerades A.M. att beskriva sin historia övergripande. Det var inte tal om att han skulle lämna en uttömmande redogörelse. Att han därefter uppmanades att i vissa delar skriftligen redogöra uttömmande för vissa omständigheter, vilket A.M. gjorde, kan inte läggas honom till last. Han har inte kraftigt underdrivit relationen till Bandidos utan till fullo agerat utifrån samtalsledarens instruktioner.

Bandidos status

Polisförbundet är en facklig organisation, dvs. en ideell förening, som inte besitter kompetens att avgöra om Bandidos uppfyller den aktuella definitionen på en organisation som bedriver organiserad brottslighet.

Uppgifter om A.M.

A.M. nämnde snatteriärendet redan år 2015 men han fick instruktioner om att de inte skulle fördjupa sig mer i det, eftersom han var under 15 år när det skedde. Fokus skulle läggas på hans vuxna liv. A.M. tog även upp ämnet under rekryteringen till polisutbildningen. Inte heller då fanns något större intresse.

Någon gång under polishögskoletiden hade kamraterna en klassfest med en del alkohol. Med anledning av att det i klassen fanns flera storväxta individer tog någon upp temat träning och steroider. I samband med detta berättade A.M. att han år 2008 blivit kontrollerad för narkotika samt doping. Ämnet kom på tal eftersom polisen som kontrollerat honom var en av gästlärarna som undervisade i narkotikakursen. Han minns att A.H. var en av personerna som han diskuterade detta med. Han poängterade att kontrollen visade negativt och att han aldrig dopat sig. A.M. har inte använt anabola steroider.

A.M. har redan under polishögskoletiden varit öppen mot flera av sina kursare om sin bakgrund och tidigare umgänge och inte haft någon avsikt att dölja någonting.

Dataslagningar

A.M. har inte förnekat att han har gjort dataslagningarna i fråga.

Frågan om slagningar på A den 18 september 2016 och den 20 december 2017 fanns inte med vid förhöret i förundersökningen. Av samtliga personer som nu framhålls var det F och M som förundersökningen avseende slagningar år 2016 handlade om. Gällande P känner A.M. inte igen namnet. Förundersökningen gällande slagningar den 18 september 2016 är nedlagd. Gällande slagningar den 20 december 2017 har A.M. gjort tjänsteslagningar kopplade till Q och J där han skrivit underrättelseuppslag. Förundersökningen är nedlagd, A.M. har inte haft kontakt eller umgänge med Q.

A.M. har alltså gjort tjänsterelaterade slagningar på F, M, Q och J. Övriga påstådda slagningar har inte förekommit i någon utredning och A.M. har inte delgetts misstanke om brott avseende dessa i något förhör.

A.M. har i samband med frågorna vid säkerhetsprövningarna försökt minnas tillbaka. I denna del var säkerhetsavdelningen emellertid inte intresserad av svar från A.M. med hänvisning till att han i stället skulle få svara i förhör inom ramen för en pågående förundersökning.

A.M:s agerande inför och efter säkerhetsprövningsintervjuerna

Inför säkerhetsprövningen år 2015 var många av de sökande nervösa, alltså inte bara A.M. Det upplevdes som att Polishögskolan inte bidrog med så mycket information kring prövningen.

Eftersom kursaren S.L. hade genomgått prövningen frågade A.M. honom om den av ren nyfikenhet. Även P.W., som hade en bror som var polis, uppvisade nervositet inför prövningen. P.W. hade någon tidigare vän som han misstänkte kunde ha orsakat att han kunde ha hamnat i något polisregister. Under en diskussion mellan några av studenterna sade någon till P.W., som ett dumt skämt, ”kan inte din polisbror kolla upp oss” samt att någon kompis på tullen kanske har ”koll på läget”. Men det fanns inget allvar i detta samtal.

Det enda A.M. sa till A.H. var att när A.M. pratade med sin vän på Tullverket om prövningen så svarade denne att A.M. inte borde ha något att oroa sig över eftersom han inte hade kommit in på utbildningen om han hade förekommit i olika spaningsregister. Det var ingen som hade gjort någon slagning på A.M., utan samtalet handlade om hur en säkerhetsprövning generellt går till.

Efter att A.M. blev avstängd år 2019 kontaktade P.W. honom efter att ha hört om hans situation. De pratade allmänt om allt som hade hänt och A.M. frågade sig i samtalet hur han skulle minnas allt han sagt år 2015, speciellt om gamla saker. Efter det ville P.W. inte ha någon kontakt med A.M. då han själv skulle säkerhetsprövas inför en ny anställning och var orolig. Efter ett

tag kontaktade A.M. honom av välvilja för att säkerställa att A.M. inte på något sätt förstört hans chanser.

Det är riktigt att A.M. var med i en bil vid en fordonskontroll då ett klistermärke med koppling till Bandidos som tillhörde A uppmärksammades. A.M. berättade för P.W. inför säkerhetsprövningen om detta, men det fanns inte så mycket mer att berätta. Han var inte nervös eller orolig.

Sammanfattning

- A.M. har inte medvetet förtigit uppgifter på frågor om att han känner personer med kriminell livsstil, som använt narkotika eller dopingpreparat eller personer som förekommit i polisutredningar. Sin relation till A tog han upp redan år 2015. Han hade inte kännedom om att C var kriminell eller hans missbruk. Kontakterna med D och J låg långt tillbaka i tiden och utifrån intervjuens upplägg var D och J personer som figurerade i A:s omgivning. Han kom inte att tänka på att D under gymnasietiden kan ha testat narkotika. N var C:s kompis och A.M. hade inte kännedom om att han var kriminell. X var en granne som A.M. såg sporadiskt. Dennes eventuella brottslighet eller bruk av anabola steroider har A.M. inte haft kännedom om.
- A.M. vittnade i rättegången år 2011 mot A. Det drog han sig inte till minnes direkt.
- Snatterihändelsen tog han upp, men intervjuaren var inte intresserad av den eftersom den hände när han var barn. Han har inte brukat anabola steroider.
- Narkotikatestet i Båstad år 2008 uppgav han i ett kompletterande mejl.
- A.M. har i januari 2019 självmant berättat om C, som hade avlidit. A.M. har inte medvetet förtigit uppgifterna kring överföringar av pengar till C. A.M. fick först en fråga, sen försökte han minnas och kom inte på något. Då blev han upplyst om att det fanns uppgifter om överföringar av pengar svarade han direkt sanningsenligt.
- A.M. har inte förtigit vänskapen med C. Han har förklarat hur han inledningsvis lärde känna C, dvs. genom C:s lillebror. Polismyndigheten har försökt få det till att A.M. känt C sedan tidigt 00-tal, men det var C:s bror han initialt kände. Efter år 2013 har kontakten med C enbart bestått av sporadiska telefonsamtal och kortvariga träffar av mer ytlig karaktär. Det förklarar varför han inte har så djup kännedom om C:s livsstil.
- A.M. har inte sett C eller N som kriminella då han inte känt till det säkerhetsavdelningen känt till.
- Samröret med Bandidos berättade A.M. om redan år 2015.
- A.M. har varit öppen med omständigheterna kring att han överlämnat pengar till A och D i häktet.

Påståendet att det funnits hävningsrätt enligt avtalslagen

Eftersom Polismyndigheten i enlighet med alla formella regler hanterat ärendet i enlighet med anställningsskyddslagens regler kan man med fog fråga sig vilken självständig betydelse som avtalslagen har i målet.

För att en arbetsgivare ska ha rätt att, som det uttryckts, häva anställningsavtalet med stöd av 30 § avtalslagen är det en förutsättning att arbetsgivaren förmåtts att ingå avtalet till följd av att den arbetssökande avsiktligt lämnat oriktiga uppgifter rörande omständigheter som kan anses ha varit av betydelse för avtalet eller avsiktligt förtigit sådana omständigheter trots att det måste anses ha ålegat honom att upplysa därom.

Att en arbetssökande inte självmant lämnar upplysning om sådant som han eller hon inser är av betydelse för arbetsgivarens vilja att anställa utgör inte i sig något otillbörligt eller svikligt beteende. Såsom Arbetsdomstolen tidigare har framhållit finns det inte någon särskilt långtgående skyldighet att självmant lämna sådana upplysningar om sig själv och sitt förflutna som kan inverka negativt på möjligheterna att få anställning, se t.ex. AD 1997 nr 36. Det får i stället som regel anses ankomma på arbetsgivaren att ställa de frågor om den arbetssökandes allmänna vandel som arbetsgivaren anser har betydelse för den aktuella anställningen.

I nu aktuellt fall har A.M. självmant berättat om de sakomständigheter som nu är aktuella i målet och arbetsgivaren har inom ramen för en särskild sorts utfrågning (säkerhetsprovningsintervjun) ställt kompletterande frågor om hans bakgrund och kontakter m.m. A.M. har inte avsiktligt svikligen förlett Polismyndigheten att ingå anställningen.

På samma sätt som vid anställningens ingående har A.M. under anställningen inte heller agerat i strid med tro och heder (33 § avtalslagen).

Utredningen

Målet har avgjorts efter huvudförhandling.

Vid huvudförhandlingen har på förbundets begäran förhör under sanningsförsäkran hållits med A.M. och vittnesförhör hållits med säkerhetschefen vid Polismyndigheten A.S., polismannen S.T., A.M:s vän E.S.s samt A.M:s tidigare kollegor Z.R. och D.V.

På båda parter begäran har vittnesförhör hållits med polisintendenten och biträdande avdelningschefen vid Polismyndigheten L.E.

På Polismyndighetens begäran har vittnesförhör hållits med f.d. polisinspektören J.J., kommissarien och säkerhetshandläggaren vid Polismyndigheten P.L., polisinspektören P.W. samt polisassistenterna A.H., S.L., D.S. och N.E.

Båda parter har åberopat skriftlig bevisning.

Domskäl

Bakgrund och tvisten

A.M. anställdes år 2015 som polisaspirant, en säkerhetsklassad anställning. Dessförinnan genomgick han en säkerhetsprövning. Våren 2019 säkerhetsprövades han på nytt, då han sökte en anställning hos Polismyndigheten i en högre säkerhetsklass. Den 2 maj 2019 beslutade Polismyndigheten – säkerhetsavdelningen – att A.M. inte längre kunde vara placerad i säkerhetsklassad anställning. Den 28 februari 2020 beslutade myndighetens personalansvarsnämnd att avskeda A.M. Mellan parterna är tvistigt om det funnits laga skäl för avskedandet eller i vart fall saklig grund för uppsägning.

Tvisten rör huvudsakligen om A.M.

- vid säkerhetsprövningsintervjuerna och ett säkerhetssamtal dels lämnat oriktiga uppgifter och förtigit uppgifter om samröre med kriminella personer, dels oriktigt förnekat att han gjort vissa dataslagningar, och
- haft förtroendeskadligt samröre med vissa personer under anställningen som polis.

Därutöver är det tvistigt om Polismyndigheten agerat i strid med tvåmånadersregeln.

Arbetsdomstolen inleder prövningen med frågan om arbetsgivaren agerat i strid med tvåmånadersregeln.

Tvåmånadersregeln

Rättsliga utgångspunkter

I 18 § andra stycket anställningsskyddslagen anges följande. Ett avskedande får inte grundas enbart på omständigheter som arbetsgivaren har känt till antingen mer än två månader innan underrättelse lämnades enligt 30 § eller, om någon sådan underrättelse inte lämnats, två månader före tidpunkten för avskedandet. Arbetsgivaren får dock grunda avskedandet enbart på omständigheter som han har känt till mer än två månader, om tidsöverdraget berott på att han på arbetstagarens begäran eller med dennes medgivande dröjt med underrättelsen eller avskedandet eller om det finns synnerliga skäl för att omständigheterna får åberopas. Motsvarande reglering finns beträffande uppsägning i 7 § fjärde stycket anställningsskyddslagen.

Syftet med regleringen är att åstadkomma en snabb handläggning av ärenden om uppsägning eller avskedande. Arbetsgivaren måste reagera skyndsamt när arbetsgivaren anser att det föreligger något förhållande som ger

anledning att skilja arbetstagaren från anställningen. Arbetstagaren ska inte under längre tid än nödvändigt behöva sväva i ovisshet beträffande arbetsgivarens inställning i frågan om anställningen ska bestå eller inte (se t.ex. AD 2013 nr 25 med där gjorda hänvisningar).

Om det förflutit lång tid mellan underrättelsen och avskedandet eller uppsägningen kan det leda till att avskedandet eller uppsägningen i stället får utgöra utgångspunkt för tvåmånadersfristen (se AD 1998 nr 16, jfr AD 1989 nr 77). I AD 2000 nr 14, som rörde en polisman, räknades dock tidsfristen med ledning av underrättelsen trots att det hade förflutit närmare fyra månader till dess att ett avskedande verkställdes. Anledningen till dröjsmålet var att arbetstagaren hade begärt bordläggning av ärendet i personalansvarsnämnden i avvaktan på att en förundersökning skulle kompletteras. Enligt Arbetsdomstolen kunde bordläggningen inte anses innebära att arbetsgivaren hade avstått från att fullfölja det inledda förfarandet om ett avskedande och arbetstagaren, som alltså själv hade begärt bordläggning av ärendet, ansågs inte ha svävat i ovisshet om att frågan om anställningens bestånd alltså var föremål för nämndens prövning under denna tid. Arbetsgivaren hade därmed inte agerat i strid med tvåmånadersregeln.

Underrättelserna

A.M. underrättades den 6 maj 2019 om tilltänkt skiljande från anställningen på den grunden att han inte längre var godkänd för säkerhetsklassat arbete. Den 14 maj 2019 hölls en överläggning. Förbundet begärde då att få ta del av de omständigheter som låg till grund för säkerhetsbeslutet. Polismyndigheten sammanställde de faktiska omständigheter som gjordes gällande och underrättade därefter, den 12 november 2019, A.M. än en gång om tilltänkt skiljande från anställningen.

Parterna är oeniga i frågan om det är underrättelsen den 6 maj eller den 12 november 2019 som ska utgöra slutpunkt för tvåmånadersfristen.

Enligt förbundet fullföljde Polismyndigheten inte den skiljandeprocess som A.M. underrättades om den 6 maj 2019. Underrättelsen den 12 november 2019 ska enligt förbundet betraktas som en ny underrättelse eftersom Polismyndigheten denna gång åberopade vissa faktiska omständigheter, till skillnad från tidigare då myndigheten enbart åberopat beslutet om att A.M. inte längre kunde inneha säkerhetsklassad anställning. Polismyndigheten har häremot gjort gällande att det inte var fråga om ett nytt ärende utan att endast en kompletterande underrättelse lämnades i november, efter att förbundets krav om att få ta del av de bakomliggande faktiska omständigheterna hörsammats.

Av utredningen framgår följande. I protokollet från överläggningen den 14 maj 2019 anges att förbundet yrkade att A.M. skulle få ta del av samtliga handlingar och uppgifter som låg till grund för ärendet och prövningen samt att personalansvarsnämnden skulle avvakta med sin prövning till dess. Personalansvarsnämnden beviljade förbundets begäran om att avvakta med prövningen och ärendet bordlades i avvaktan på dom i ett pågående mål i

Arbetsdomstolen. Arbetsdomstolen meddelade dom i det målet den 7 augusti 2019, AD 2019 nr 39. Därefter bifölls förbundets yrkande om bordläggning fullt ut och Polismyndigheten gjorde en sammanställning av faktiska omständigheter som låg till grund för säkerhetsbeslutet.

Arbetsdomstolen kan inte dela förbundets ståndpunkt att det skulle ha varit fråga om två olika ärenden om skiljande från anställningen. Prövningen i personalansvarsnämnden har sammantaget avsett om det med anledning av säkerhetsbeslutet och de därtill bakomliggande faktiska omständigheterna funnits skäl för ett skiljande från anställningen. Personalansvarsnämnden bordlade ärendet och avvaktade med sin prövning på förbundets begäran. Polismyndigheten kan därmed inte anses ha avstått från att fullfölja det inledda förfarandet om ett skiljande från anställningen. Enligt Arbetsdomstolens mening bör underrättelsen den 6 maj därmed läggas till grund för bedömningen om arbetsgivaren agerat i strid med tvåmånadersregeln.

Underrättelse skedde således i maj 2019. Förbundet fick del av Polismyndighetens sammanställning först i november 2019 och först den 28 februari 2020 fattades beslutet om avskedande. Enligt förbundet medför i vart fall denna tidsutdräkt att tvåmånadersfristen inte ska beräknas från underrättelsen i maj 2019.

Avskedandet grundar sig på en stor mängd faktiska omständigheter och med hänsyn till omständigheternas karaktär finns det, enligt Arbetsdomstolens mening, inte anledning att ifrågasätta Polismyndighetens uppgift att framtagandet av det material som skulle överlämnas till arbetstagsidan även innefattade svåra sekretessavvägningar. Att det rörde sig om ett komplext och svåröverblickbart underlag talar även den omständigheten att förbundet först den 31 januari 2020 var klar med sin genomgång av materialet och den andra överläggningen kunde avslutas. Mot denna bakgrund finner Arbetsdomstolen att A.M. inte kan anses ha svävat i ovisshet om huruvida anställningen skulle bestå eller inte på ett sätt som strider mot tvåmånadersregeln. Arbetsdomstolens slutsats är därmed att det är underrättelsen den 6 maj 2019 som, trots den långa tidsutdräkten, ska vara utgångspunkt för tvåmånadersfristen.

Vid denna bedömning finns det inte anledning att ta ställning till Polismyndighetens yrkande om att förbundets invändning – om att Polismyndigheten underrättat i ärendet först i november 2019 – ska lämnas utan avseende.

Har Polismyndigheten agerat i strid mot tvåmånadersregeln?

Det räcker att någon av de åberopade omständigheterna, som typiskt sett har betydelse för avskedandefrågan, blivit kända för Polismyndigheten inom tvåmånadersfristen för att samtliga åberopade omständigheter ska få ligga till grund för bedömningen.

Polismyndigheten har till grund för avskedandet gjort gällande bl.a. att A.M. inte var sanningsenlig vid säkerhetssamtalet den 11 april 2019, dvs. en knapp månad före underrättelsen den 6 maj 2019 och alltså inom

tvåmånadersfristen. Att Polismyndigheten eventuellt långt tidigare hade kännedom om de omständigheter som A.M. påstås inte varit sanningsenlig om saknar betydelse vid den nu aktuella bedömningen.

Även säkerhetsbeslutet, fattat den 2 maj 2019, ligger inom tvåmånadersfristen. Även om det beslutet i sig inte innebär laga skäl för avskedandet, utan att det är de bakomliggande faktiska omständigheterna som ska prövas, är det genom det beslutet som frågan om ett eventuellt skiljande från anställningen uppkommer. När frågan om att skilja en arbetstagare uppkommer med anledning av ett säkerhetsbeslut, varigenom arbetstagaren inte längre kan ha säkerhetsklassad anställning, och det inte finns möjlighet till omplacering, bör som huvudregel tvåmånadersregeln gälla från det beslutet.

Mot bakgrund av ovanstående gör Arbetsdomstolen bedömningen att Polismyndigheten inte agerat i strid med tvåmånadersregeln. Förbundets talan kan alltså inte vinna bifall på den grunden.

Arbetsdomstolen övergår då till att pröva Polismyndighetens påståenden om A.M:s agerande under säkerhetsprovningarna åren 2015 och 2019. Prövningen inleds med frågan om vilken skyldighet den som ska säkerhetsprövas har att medverka vid säkerhetsprovningen.

Frågan om skyldigheten att medverka vid en säkerhetsprovning

Parterna har argumenterat kring frågan om den som genomgår en säkerhetsprovningsintervju eller ett säkerhetssamtal är skyldig att besvara frågorna som ställs sanningsenligt och inte undanhålla något.

Rättsliga utgångspunkter

Frågan om vilka skyldigheter en arbetssökande har i fråga om uppgifter som lämnas inför en anställning, t.ex. i en anställningsintervju, och om det med anledning därav finns anledning att efter att anställning ingåtts avsluta anställningen, genom hävning eller avskedande, har prövats av Arbetsdomstolen. Domstolen har i AD 2000 nr 81 uttalat följande. Det finns inte någon särskilt långtgående skyldighet att självant lämna sådana upplysningar om sig själv och sitt förflutna som kan inverka negativt på möjligheterna att få anställning (AD 1997 nr 36). Att en arbetssökande inte självant lämnar upplysningar om sin vandel, såsom tidigare kriminalitet och tidigare drogmissbruk, som inte har någon direkt inverkan på möjligheterna att utföra de aktuella arbetsuppgifterna kan t.ex. normalt inte anses som ett svikligt beteende. Det får i stället som regel anses ankomma på arbetsgivaren att ställa de frågor om den arbetssökandes allmänna vandel som arbetsgivaren anser har betydelse för den aktuella anställningen. Ett undantag får dock göras för upplysningar om vandel som innefattar omständigheter som har sådan betydelse för anställningsavtalet att dessa skulle ha utgjort åtminstone saklig grund för uppsägning (jfr AD 1979 nr 143). Att avsiktligt förtiga sådana omständigheter kring den egna vandeln som, när de uppdagas, skulle ha gett arbetsgivaren saklig grund för åtminstone uppsägning är således i normalfallet att anse som svikligt beteende.

Sammanfattningsvis kan alltså sägas att det är arbetsgivarens sak att ställa frågor för att få underlag för att bedöma en arbetssökandes lämplighet och att den arbetssökande måste svara sanningsenligt på frågor som har betydelse för den aktuella anställningen, för att inte riskera anställningsavtalet.

När det gäller en säkerhetsklassad anställning gäller enligt säkerhetsskyddslagen att en säkerhetsprövning ska göras av den som söker en sådan anställning. Vid en säkerhetsprovning, till skillnad från en vanlig anställningsintervju, kan den som intervjuas få tåla frågor som kan upplevas som ett intrång i den enskildes integritet. Sådana frågor och svar på sådana frågor kan nämligen ha betydelse för bedömningen vid säkerhetsprovningen och därmed för möjligheten till anställning.

I förarbetena till 2018 års säkerhetsskyddslag (prop. 2017/18:89 s. 79 f.) anges bl.a. följande. Säkerhetsprovningen syftar till att klarlägga om personen kan antas vara lojal mot de intressen som skyddas i säkerhetsskyddslagen och i övrigt pålitlig från säkerhetssynpunkt. Pålitlighetsbedömningen ska innefatta inte bara en bedömning av om det finns en risk för att personen i fråga kan göra sig skyldig till spioneri eller dylikt utan också av risken för att personen kan bli utsatt för olika påtryckningar eller risker för att den enskilde genom slarv eller på annat oavsiktligt sätt röjer sekretessbelagda uppgifter. Med lojalitetsprovningen avses i första hand en bedömning av om det t.ex. på grund av bindningar med en främmande makt eller en terroristorganisation finns en risk att personen begår brottsliga handlingar. Säkerhetsprovning handlar ytterst om att bedöma om en person har tillräckliga förutsättningar och personlig lämplighet att genom anställning eller på annat sätt delta i säkerhetskänslig verksamhet. Det är fråga om en bedömning som görs utifrån ett riskreduceringsperspektiv, dvs. i syfte att undvika risker i den säkerhetskänsliga verksamheten som inte kan accepteras. Det viktigaste momentet i den inledande delen av säkerhetsprovningen är den del som syftar till en tillräcklig personkännedom. En registerkontroll kan vara en del i en säkerhetsprovning men ersätter inte personkännedom och omdömen om den som ska prövas. Viktiga inslag kan vara någon typ av intervju eller annan form av uppgiftslämnande från den som provningen avser, kontroll av intyg och betyg och inhämtande av referenser. Vad som krävs i fråga om underlag och bedömning behöver anpassas till vilken form av deltagande som det är fråga om. I förarbetena hänvisas även till Säkerhetspolisens vägledning om säkerhetsprovning, Av den framgår att frågor kan behöva ställas om bl.a. umgänge (den sökandes vänner och eventuella ovänner), tidigare verksamhet (erfarenheter från tidigare anställningar), ekonomi (inkomst, skulder, förmögenhet och boendeform), bisysslor (eventuella andra åtaganden samt uppgifter om företag och verksamhet), personliga egenskaper (den sökandes ambition, samarbetsförmåga, etik, säkerhetsmedvetande och dylikt) samt intressekonflikter (om den sökande kan hamna i en intressekonflikt vid eventuell anställning).

A.M. har genomgått säkerhetsprovningar år 2015 och år 2019. Vid den första säkerhetsprovningen gällde 1996 års säkerhetsskyddslag. 2018 års säkerhetsskyddslag trädde i kraft den 1 april 2019 och gällde alltså vid tiden

för säkerhetsbeslutet i maj 2019 och säkerhetssamtalet dessförinnan den 11 april 2019. Enligt Arbetsdomstolens mening har den omständigheten att det varit olika säkerhetsskyddslagar som varit gällande under den aktuella tiden ingen betydelse för bedömningen i sak i detta mål. Syftet med säkerhetsprövningarna har varit detsamma.

Utredningen i denna del

Säkerhetschefen vid Polismyndigheten A.S. samt polisintendenten och biträdande avdelningschefen vid Polismyndigheten L.E. har hörts om Polismyndighetens säkerhetsprövningar och de intervjuer och samtal som ingår i prövningen.

A.S. har berättat i huvudsak följande. Säkerhetsprövningen består av en grundutredning, en bakgrundskoll och en intervju. Polismyndigheten följer reglerna i säkerhetsskyddslagen, säkerhetsskyddsförordningen samt Säkerhetspolisens riktlinjer. Prövningen sker genom ett samarbete mellan HR och säkerhetsavdelningen. Vem som utför prövningen beror på vilken säkerhetsklass det gäller och vilka resurser som finns tillgängliga. Vid prövningen är säkerhetsprövningsintervjun viktigast. Intervjun dokumenteras i ett dokument som anvisas i Säkerhetspolisens vägledning. Vid intervjun utgår man från mallen, men när följdfrågor ställs ska även dessa dokumenteras tillsammans med svaren som lämnas. Rutinerna har emellertid varierat över tid. Den som intervjuas får inte ta del av dokumentationen eftersom det rör sig om delvis känslig information som kan leda till fortsatt prövning. Den intervjuade ska inte heller kunna anpassa sig efter de svar han eller hon lämnat tidigare. Det är även viktigt att materialet inte sprids så att de som intervjuas på förhand vet vilka frågor som ställs och kan anpassa sig efter det. I förarbetena till säkerhetsskyddslagen anges värdeorden pålitlighet och lojalitet. I prövningen av detta är ärlighet särskilt relevant. Den som intervjuas förväntas vara ärlig, eftersom ärligheten kan påverka pålitligheten. Det finns möjlighet att inte svara på frågor men då kan anledningen till att den intervjuade inte svarar vara intressant ur ett säkerhetsprövningsperspektiv. Väljer den intervjuade att inte svara på någon fråga kan det leda till att han eller hon inte kan placeras i säkerhetsklassad anställning. Av förarbetena framgår tydligt att vid den här typen av samtal ska mer integritetskänsliga frågor kunna ställas, såsom t.ex. om alkohol och droger. Det är väsentligt att sådana frågor kan ställas.

L.E. har anfört bl.a. följande. Säkerhetsprövningen består av en grundutredning, en säkerhetsprövningsintervju och en registerkontroll. Momenten kompletterar varandra och ger en helhetsbild utifrån vilken bedömningen ska göras. Inom ramen för grundutredningen vill man få en så bred bild som möjligt för att sedan kunna kontrollera det den enskilde har berättat. Det är fullkomligt vitalt att den som intervjuas talar sanning eftersom en variabel som ska bedömas är pålitlighet. Först när man har hela bilden av en person är det möjligt att göra en riskbedömning. Om man inte får hela bilden kan man inte bedöma risker. Den som vill klara säkerhetsprövningen bör svara på frågorna eftersom det är det enda sättet att få en

helhetsbild. Även integritetskänsliga frågor måste ställas för att man ska kunna göra bedömningen.

Arbetsdomstolens bedömning

I 3 kap. 3 § säkerhetsskyddslagen anges att säkerhetsprövningen ska innefatta grundutredning samt registerkontroll och särskild personutredning i de fall som anges i lagen. Syftet med grundutredningen är att få tillräcklig personkännedom. Ett sätt att få det är att genomföra en intervju, hos Polismyndigheten benämnd säkerhetsprövningsintervju. Hur en sådan ska gå till och vilka skyldigheter den som ska prövas har att medverka i en sådan intervju finns inte reglerat i säkerhetsskyddslagstiftningen. Det framgår således inte av lagstiftningen att den som säkerhetsprövas är skyldig att svara på frågor och att då tala sanning och inte medvetet undanhålla uppgifter. Syftet med säkerhetsprövningen är dock att klarlägga personens lojalitet och pålitlighet samt sårbarhet i säkerhetshänseende. Uteblivna och medvetet oriktiga eller ofullständiga svar får då betydelse för bedömningen och kan, beroende på vad frågan gäller och vilken betydelse frågan har i sammanhanget, leda till att den som ska prövas inte godkänns i säkerhetsprövningen. Det finns alltså ingen föreskriven skyldighet att svara på frågor om privata förhållanden, men ett uteblivet svar kan få betydelse för bedömningen. Den som väljer att svara på sådana frågor måste förväntas att inte lämna medvetet oriktiga eller ofullständiga svar. Oärliga och ofullständiga svar påverkar bedömningen av personens pålitlighet och sårbarhet. Den som intervjuas måste antas förstå detta.

En annan fråga är att den intervjuade i intervjusituationen inte kommer att tänka på precis allt som kan vara av intresse. Det behöver nödvändigtvis inte leda till att personen inte klarar säkerhetsprövningen. Vilka uppgifter personen inte berättar om och varför blir då en del av bedömningen.

Skiljande från anställningen efter säkerhetsprövning – rättsliga utgångspunkter

Om en anställning har kommit att stå i strid med författning på ett definitivt sätt, har det ansetts att arbetsgivaren kan skilja arbetstagaren från anställningen utan att iaktta bestämmelserna i anställningsskyddslagen, i vart fall om arbetstagaren inte alls får användas i den verksamhet arbetsgivaren bedriver (AD 1979 nr 90, AD 2000 nr 17 och AD 2016 nr 9). Det har då varit fråga om beslut fattade av någon annan än arbetsgivaren i fråga om arbetstillstånd, säkerhetsprövning eller godkännande av länsstyrelse av personal hos bevakningsföretag.

Frågan om beslut enligt säkerhetsskyddslagen fattat av arbetsgivaren, den statliga anställningsmyndigheten, och skiljande från anställningen har också tidigare varit föremål för Arbetsdomstolens prövning (AD 2019 nr 39 och AD 2021 nr 63). Av avgörandena i de fallen framgår att om anställningsmyndigheten fattat beslut om att arbetstagaren inte längre är godkänd för säkerhetsklassad anställning och arbetsgivaren med anledning därav skiljt arbetstagaren från anställningen, ska en prövning i sak göras enligt anställ-

ningsskyddslagen. Det ska då göras en prövning av om de faktiska omständigheter som åberopats och styrkts innebär att det fanns laga skäl för avskedandet eller saklig grund för uppsägningen. Detta följer av Europadomstolens praxis avseende artikel 6 i Europakonventionen (se hänvisningar i AD 2019 nr 39 samt AD 2021 nr 63).

Som redan redovisats anges i 3 kap. 2 § säkerhetsskyddslagen att säkerhetsprövningen syftar till att klarlägga om en person kan antas vara lojal mot de intressen som skyddas i lagen och i övrigt pålitlig från säkerhetssynpunkt och att vid säkerhetsprövningen ska sådana omständigheter beaktas som kan antas innebära sårbarheter i säkerhetshänseende. Om en arbetstagare inte längre kan antas uppfylla lagens krav på lojalitet och pålitlighet samt den angivna sårbarhetsbedömningen, blir följden att han eller hon inte blir godkänd vid säkerhetsprövningen och därmed inte får användas för arbete som är säkerhetsklassat.

Arbetsgivaren måste mot denna bakgrund för att få framgång i en avskedande- eller uppsägningstvist åberopa och visa omständigheter som gör att det kan antas att arbetstagaren inte var lojal mot de intressen som skyddas i säkerhetsskyddslagen eller i övrigt inte var pålitlig från säkerhetssynpunkt, varvid sådana omständigheter som kan antas innebära sårbarheter i säkerhetshänseende ska beaktas. Om det är tvist om det aktuella arbetet rätteligen skulle ha varit säkerhetsklassat, måste arbetsgivaren också visa att så var fallet.

A.M. och hans samröre med Bandidos och utpekade personer

Polismyndigheten har gjort gällande att A.M. vid säkerhetsprövningsintervjuerna och ett säkerhetssamtal bl.a. lämnat oriktiga uppgifter och förtigit uppgifter om samröre med kriminella personer och bl.a. därmed inte uppfyllt säkerhetsskyddslagens krav på lojalitet och pålitlighet.

För att kunna avgöra om A.M. vid samtalen i fråga inte varit sanningsenlig eller undanhållit information om sitt samröre med dels Bandidos och personer kopplade till Bandidos, dels övriga personer som pekats ut av Polismyndigheten behandlar Arbetsdomstolen först frågan om A.M. haft det påstådda samröret.

Arbetsdomstolen inleder med personerna A, O, F, G, I, M och P som alla påstås ha varit Bandidosmedlemmar eller ha haft kopplingar till organisationen. Därefter behandlar domstolen de övriga personerna.

Person A

A har ostridigt varit medlem i Bandidos. Han ska senare ha lämnat Bandidos och landet. Enligt Polismyndigheten är han bl.a. dömd för narkotikabrott år 2006, 2007 och 2009 samt dopingbrott år 2009 och utpressning år 2010. År 2011 dömd tingsrätten A för misshandel begången den 13 april 2009 vid Natklubben. Han friades därefter av hovrätten.

A.M. har berättat följande. Han träffade A första gången under gymnasietiden. De fick mer kontakt när de några år senare började träna på samma gym och de hade kontakt även under tiden A var medlem i Bandidos. Han har besökt A i Bandidos klubblokal och deltagit på fest där. Samröret med A tunnades ut efter år 2009.

Det är ostridigt att A.M. år 2008 medtogs för kroppsbesiktning vid ett besök på nattklubben Trädgår'n tillsammans med A.

Det är också ostridigt att A.M. var på Nattklubben samtidigt som A år 2009, att han lämnade pengar till A när denne satt häktad misstänkt för bl.a. misshandel efter händelsen på Nattklubben och att han, på begäran av A, vittnade i den efterföljande rättegången år 2011.

Det är tvistigt när kontakten med A upphörde. Av dagboksbladet från brottmålet i tingsrätten framgår att A.M. i telefonkontakt med tingsrätten upplyst om att A:s flickvän, liksom han själv, blivit lovad att få närvara per telefon vid huvudförhandlingen. Enligt Arbetsdomstolens mening går det dock inte därav att dra slutsatsen att A.M. hade så nära kontakt med A:s flickvän att han skötte hennes kontakter med domstolen, som Polismyndigheten påstått. Av uppgiften bör dock den slutsatsen kunna dras att A.M. hade någon form av relation till A vid denna tid, dvs. att deras relation då, år 2011, inte helt hade upphört.

Det kan inte anses utrett att A.M. känt till att A brukade narkotika.

Person O

Polismyndigheten har uppgett följande. O hade en ledande roll inom Bandidos. Han har under åren 2005–2009 dömts i olika mål för flera brott, bl.a. anstiftan till försök till grov misshandel till sju års fängelse samt även för utpressning, grovt brott, grov misshandel och dopingbrott. Han frigavs år 2014 och började därefter arbeta på Bilfirman. A.M. studerade då på Polishögskolan.

A.M. har uppgett att han inte haft någon relation till O och att han inte träffat honom tillsammans med A, men att han sett O ute i nattlivet och stött på honom på Bilfirman. Enligt A.M. har han inte vuxit upp med O och denne har inte funnits i hans omgivning.

A.H., S.L. och P.W. har alla berättat att A.M. pratat med dem om O. Av uppgifterna framgår att A.M. känt till att O var medlem i Bandidos, men det är inte utrett att han kände till vilken roll O hade i organisationen. Det är ostridigt A.M. en gång träffade O på Bilfirman och att denne då sa ”är det du som läser till polis i dag?” eller något liknande.

Personerna F, G och I

Enligt Polismyndigheten var I och G fullvärdiga medlemmar i Bandidos, men F endast s.k. Bandidosallierad. Polismyndigheten har gjort gällande att

A.M. stoppats av polisen sent på natten den 28 november 2008 med I i bilen och den 20 januari 2009 med G i bilen samt den 18 januari 2009 med F i bilen.

A.M. har berättat att han och F träffats på nattklubbar och fester och att de skjutsat varandra hem då de bodde i samma område.

A.M. har berättat följande om G. Han har inte haft någon som helst relation till G, men han känner till honom som en person i A:s omgivning. När hans namn nämndes under intervjun visste han inte vem det var och det var först när samtalsledaren visade en bild av honom som han kände igen honom.

A.M. har berättat att han känner till även I som en person i A:s omgivning.

Såvitt avser polisstopp har A.M. berättat följande. Han rörde sig ute på nätterna efter krogkvällar med olika personer från A:s omgivning. Han uppfattade polisstoppen som vanliga stopp, men kan i efterhand förstå att så kanske inte var fallet med hänsyn till vilka personer som var med. Han minns inte de tre stopp Polismyndigheten har gjort gällande.

Enligt Arbetsdomstolens mening finns det inte anledning att ifrågasätta uppgifterna att A.M:s stoppats av polisen år 2008 och 2009 med F, G eller I i bilen. Det kan dock inte anses utrett att A.M. då kände till att G och I var medlemmar i Bandidos eller att F hade en koppling till organisationen, men enligt Arbetsdomstolens mening borde han kunnat misstänka att så var fallet med tanke på att han visste att A var Bandidosmedlem och det var fråga om personer i A:s omgivning.

Person M

Polismyndigheten har uppgett att M var Bandidosmedlem och att han före år 2010 är dömd för bl.a. grovt narkotikabrott och grovt vapenbrott.

A.M. har berättat följande. M arbetade på en pizzeria som låg bredvid en krog som "vi" besökte ofta. Då kände han inte till att M var med i någon mc-klubb. Han har inte haft någon relation till M men visste att han fanns i A:s omgivning. Han fick senare reda på att M gått med i klubben.

Person P

Polismyndigheten har uppgett att även P var Bandidosmedlem och gjort gällande att när A.M. togs med för narkotikatest den 2 juli 2008 var han i sällskap med, utöver A, även P på nattklubben Trädgår'n.

Som Arbetsdomstolen uppfattat A.M. kände han till P som en person i A:s omgivning, men att han och P inte har haft någon relation. Det finns inte anledning att ifrågasätta att P var på nattklubben i fråga, dvs. att de var på nattklubben samtidigt, men det är enligt Arbetsdomstolens mening inte därmed utrett att A.M. var där tillsammans med P.

Person D

Polismyndigheten har uppgett att D är av polisen välkänd i kriminella kretsar och dömd för narkotikabrott år 2005, misshandel år 2006 och våld mot tjänsteman år 2013 och att han intensivövervakades med fotboja juli-november 2006.

A.M. har berättat följande. Han träffade D på gymnasiet, men de började umgås först senare. Han har känt till att D avtjänade ett fängelsestraff med fotboja år 2006. De hade då ingen relation.

Det är ostridigt att A.M. och D medtogs för kroppsbesiktning vid en nattklubb i Båstad år 2008, att de var på Nattklubben samtidigt år 2009 varefter, utöver A, D misstänktes för misshandel och att A.M. lämnade pengar, utöver till A, till D i häktet på uppdrag av D:s mamma.

Det är ostridigt att A.M. och kursaren D.S., under polisutbildningen, talade om D. D.S. har berättat följande. De hade båda varit krogvakter och talade om sina erfarenheter. Han berättade om A och D och A.M. uppgav då att han kände D och att D ville gå med i samma grupp som A, men att D inte var av samma virke. De talade om att D sysslade med försäljning av narkotika och därför var portad på krogen. A.M. har inte hörts närmare om vad de talade om. Arbetsdomstolen sätter tilltro till de uppgifter D.S. lämnat och att A.M. således vid tidpunkten för säkerhetsprövningen år 2015 kände till D och att denne sålt narkotika, dvs. var kriminell.

Person J

Polismyndigheten har uppgett att J dömdes för grovt narkotikabrott år 2005 till två års fängelse, för vilket han villkorligt frigavs år 2006, och därutöver vid andra tillfällen också dömts för narkotikabrott och grovt narkotikabrott samt försök till grov misshandel och hot mot tjänsteman och således är en kriminell person.

A.M. har om J berättat följande. De är uppvuxna i samma stad och gick i samma klass på högstadiet, men det är ingen person han varit vän med. De har träffats ute på krogen. Senast de träffades var omkring år 2006/2007. Enligt A.M. är det möjligt att han och J stoppades i en bil år 2006, men han minns inte det.

Arbetsdomstolens bedömning är att det inte kan anses visat att A.M. kände till J som en kriminell person.

Person N

Enligt Polismyndigheten är N dömd för medhjälp till mordbrand år 2007 samt rattfylleri och ringa narkotikabrott år 2016 och därmed en kriminell person.

A.M. har berättat följande. Han träffade N, kanske år 2010, genom C. N och C var kompisar. Han och N tränade ihop. De har båda hållit på med kampsport. Efter att han kom in på Polishögskolan har de endast haft sporadisk kontakt via telefon och det var huvudsakligen N som tog kontakt med honom. Senast de sågs fysiskt kan ha varit 2012/2013. N var engagerad i en organisation som hjälpte personer att lämna kriminalitet och hade därigenom samarbete med polisen. Han kände till att N hade någon form av kriminell bakgrund, men det talade inte N med honom om. Han kände inte till att N hade eller hade haft ett narkotikamissbruk. N var inte kriminell när A.M. var färdig polis.

Enligt Arbetsdomstolens mening finns det inte anledning att ifrågasätta de uppgifter A.M. lämnat.

Det är ostridigt att N ringde upp A.M. i samband med ett polisingripande år 2016. Det är vidare ostridigt att A.M. vid något tillfälle har skickat en bild på sig själv i polisuniform till N.

Person X

Enligt Polismyndigheten var X en kriminell person som år 2010 mördades i vad som av polisen förmodas ha varit en uppgörelse i den undre världen.

A.M. har berättat han och X var grannar under en kortare period, men att de inte hade någon närmare relation eller kontakt. Han kände till att X hade blivit mördad.

Person C

Polismyndigheten har uppgett att C var en för polisen känd narkotikamissbrukare dömd för ringa narkotikabrott (eget bruk) år 2012 och 2016 samt rattfylleri (kört narkotikapåverkad). C avled i maj 2018. Enligt Polismyndigheten var C således kriminell och en person som brukade narkotika.

A.M. har berättat följande. Han var och är fortfarande vän med C:s bror. Han började umgås mer med C när denne år 2009 rekommenderade honom för ett jobb hos sin arbetsgivare. Relationen med C avtog när A.M. flyttade från Göteborg år 2013. Han kände år 2015 inte till att C var dömd för brott eller att han missbrukade narkotika.

Förbundet har, i enlighet med C:s skriftliga redogörelse till personalansvarsnämnden, uppgett att A.M. pratade med C:s bror vid årsskiftet 2016/2017 och att denne oroade sig för att C hade problem med missbruk, men att han svarade att det var inget han kände till.

Det är ostridigt att A.M. år 2017 stoppades i en bil som C ägde. Det är även ostridigt att A.M. lånade ut pengar till C år 2016 och att C förde över ungefär samma summa till A.M. år 2017.

Person B3

Polismyndigheten har uppgett att B3 tillhör en familj som förekommit i brottsliga sammanhang under många år och att B3:s bror och syster är dömda för flera brott, så sent som år 2018.

Polismyndigheten har gjort gällande att A.M. med början år 2015 och till och med den 19 februari 2018 vid fem tillfällen överfört pengar till B3, om totalt ca 20 000 kr.

A.M. har berättat att B3 var nära vän med hans tidigare flickvän som han hade en relation med ca år 2007–2009, och att han inte själv umgicks med B3. Han har bekräftat att han vid flera tillfällen fört över pengar till B3 och att han lånat ut pengar till B3 när hon år 2015 köpte en bil av hans tidigare kollega D.V. Förbundet eller A.M. har inte ifrågasatt att pengar överförts till B3 så sent som under år 2018.

Enligt Arbetsdomstolens mening är det inte utrett att A.M. hade någon djupare kunskap om B3 eller hennes syskon och deras kriminalitet. Den omständigheten att A.M. under flera års tid överfört pengar till B3 visar dock att A.M., vid i vart fall den tiden, hade någon form av relation med B3.

Säkerhetsprövningen år 2015

A.M:s agerande inför säkerhetsprövningen

A.M. samt S.L., A.H. och P.W., som alla studerat vid Polishögskolan, har berättat att de inför säkerhetsprövningen år 2015 pratade med varandra om hur prövningen skulle gå till. Att A.M., liksom de andra polisstudenterna, var nervös inför säkerhetsprövningen framstår inte som märkligt i sig. Det måste vara förenat med viss anspänning att genomgå en säkerhetsprövning eftersom resultatet får en avgörande betydelse för om man blir godkänd för anställning som polis.

Polismyndigheten har gjort gällande att A.M. skulle ha bett en vän på Tullverket efterforska om han förekom i Tullverkets spaningsregister. Enligt Polismyndigheten ska A.M. ha berättat det för A.H. A.M. har bestritt påståendena och anfört att han enbart pratat med en kompis på Tullverket om vad det innebär att säkerhetsprövas. Arbetsdomstolen finner inte genom förhöret med A.H. visat att A.M. bett någon på Tullverket att göra slagningar i Tullverkets register på honom. Det är alltså inte visat att A.M. skulle ha ”uppviglat” någon att begå dataintrång.

Av S.L:s, A.H:s och P.W:s uppgifter framgår att A.M. var öppen mot dem om sin bakgrund och umgänge och att både A och O kommit på tal samt även att A.M. genom A haft samröre med Bandidos. Av D.S:s uppgifter framgår att A och kopplingen till Bandidos även har kommit upp i samtal mellan honom och A.M. Som redan redogjorts för har de två även pratat om D och att D var intresserad av att gå med i Bandidos.

P.W. har uppgett att A.M. berättat för honom om ett polisstopp då en Bandidosdekal ramlade ner från solskyddet. Enligt P.W. var A.M. orolig för att den händelsen gjorde att han fanns i polisens spaningsregister och att det därför skulle komma på tal vid säkerhetsprövningsintervjun.

Av det Arbetsdomstolen ovan redovisat kan den slutsatsen dras att A.M. måste ha förstått att han hade vänner och bekanta samt kontakter med A och Bandidos som kunde vara av intresse vid säkerhetsprövningen.

Säkerhetsprövningsintervjun

Säkerhetsprövningsintervjun år 2015, inför anställningen som polisaspirant, hölls av J.J. Han har berättat följande. Han har genom åren intervjuat ett stort antal personer och trots det kommer han ihåg intervjun med A.M. Han hade nämligen fått information om att det fanns kopplingar till Bandidos och han satt därför på helspänn när han lyssnade på vad A.M. berättade. Denne berättade dock inte självmant någonting om Bandidos. Det var först när A.M. slutligen blev konfronterad med den information han fått inför intervjun som denne åtog sig att skriva ner uppgifter om detta, vilket han gjorde på baksidan av frågeformuläret.

A.M. har häremot berättat att han löpande under samtalet berättade för J.J. om A, hans koppling till Bandidos och att de träffats i festsammanhang.

Det är ostridigt att säkerhetsprövningsintervjun utgick från ett frågeformulär som A.M. fyllde i under samtalet. Enligt J.J. tar en intervju normalt en timme. A.M. har berättat att de pratade om mycket mer än det som framgår av det ifyllda formuläret. Det går inte av frågeformuläret och det som där nedtecknats att dra slutsatsen att det inte förekommit andra uppgifter under samtalet än dessa. Det ingivna frågeformuläret har också i stora delar ”maskats”. Det finns dock, enligt Arbetsdomstolens mening, inte skäl att anta att Polismyndigheten valt att inte presentera uppgifter i formuläret som skulle vara till A.M:s fördel vid bedömningen. Av de uppgifter L.E. och A.S. lämnat drar domstolen slutsatsen att delar av formuläret troligen maskats för att Polismyndigheten inte vill att alla frågorna i formuläret ska få spridning.

Har A.M. förtigt eller medvetet undanhållit uppgifter?

Av frågeformuläret framgår följande. A.M. svarade nej på frågan om han känner någon med en kriminell livsstil (ex. missbruk, kriminalitet). Han tillfrågades om någon i hans närhet varit föremål för polisutredning som misstänkt, dömd, målsägande eller vittne. Han uppgav att familjen varit målsägande vid ett inbrott i pappans bil, att en kompis blivit av med körkortet samt att flickvännen vittnat med anledning av en aggressiv person på jobbet. Han svarade nej på frågan om han eller någon han kände använt narkotika eller anabola steroider. På frågan om han någon gång begått brott, varit föremål för polisutredning som misstänkt, dömd, målsägande eller vittne uppgav han tre händelser, nämligen återkallat körkort år 2007,

ordningsbot för avställt fordon och målsägande avseende inbrott i skåp år 2007–2008?.

Enligt Polismyndigheten borde A.M. ha nämnt A, C, D, J, N och X som personer med ”kriminell livsstil”. På fråga om någon han känner använt narkotika eller anabola steroider har han, enligt Polismyndigheten, förtigit att A, C, D använt narkotika och att X troligtvis använt anabola steroider. Polismyndigheten har vidare gjort gällande att han när han slutligen ombads att uttömmande redogöra för sitt samröre med Bandidos inte gjorde det, utan angav fel årtal och omfattning avseende umgänget med A och berättade inte att han deltagit i Bandidosfester, festat med Bandidosmedlemmar samt färdats med dessa i bil. Han borde även, enligt Polismyndigheten, ha berättat att han varit misstänkt för narkotikabrott vid två tillfällen år 2008, varit vittne i rättegången mot A år 2011 samt att han själv snattat som 14-åring och därutöver att han själv använt anabola steroider.

A.M. har uppgett att han svarat på frågorna så gott han kunnat och att de personer och händelser som Polismyndigheten hävdar att han skulle ha berättat om har han haft kontakt med för länge sedan och att händelserna låg lång tid tillbaka, 10–15 år tidigare, och att han just under samtalet inte mindes personerna eller händelserna. Som redovisats har han även uppgett att han inte haft någon relation till vissa av personerna.

Arbetsdomstolen behandlar först frågan om A.M. kan anses ha förtigit eller undanhållit uppgifter om sin relation till A och Bandidos och personer med koppling till den organisationen.

Det framgår inte av det ifyllda frågeformuläret att A.M. lämnat några uppgifter om A eller Bandidos under intervjun. Den enda redogörelse som finns om detta är den kompletterande anteckningen på baksidan av formuläret. Det stödjer J.J:s uppgift att A.M. inte självant berättade om A och Bandidos under intervjun utan först när han blev konfronterad med uppgiften att det fanns information om honom och Bandidos. Arbetsdomstolen finner inte anledning att ifrågasätta J.J. uppgift härvidlag.

Det kan därutöver konstateras att den kompletterande anteckningen om A är mycket kortfattad. Enligt A.M. beror det på att han blev uppmanad av J.J. att fatta sig kort eftersom det bara handlade om att lämna uppgifter som skulle ge underlag för fortsatta kontroller. Detta stämmer mindre väl överens med vad J.J. och P.L. berättat om att den som intervjuas uppmanas att berätta allt den intervjuade kan komma på. J.J. har berättat att han gärna hade sett att A.M. skrivit mer. Oavsett vad A.M. fick för instruktion eller hur han möjligtvis uppfattade instruktionen kan Arbetsdomstolen konstatera att A.M. i sin kompletterande anteckning i stort sett enbart beskriver sin kontakt med A och därutöver anger att han ”sprungit på olika människor med Bandidoskoppling på krogen”. Det är klarlagt att A.M. haft kontakt med fler personer inom Bandidos, exempelvis O, och att han bl.a. varit i Bandidos lokal på olika fester. Han uppgav att den riktiga kontakten med A

var när han var 18–21 år. Han har emellertid i både sin redogörelse till personalansvarsnämnden och vid huvudförhandlingen lämnat uppgifter om att de även har haft kontakt senare.

De uppgifter A.M. skrev ner om A och Bandidos innebär således att han väsentligt tonade ner sin relation till A och Bandidos.

Som redovisats ovan redogjorde A.M. under intervjun noga för några mindre omfattande händelser som att familjen varit målsägande vid ett inbrott i pappans bil, att en kompis blivit av med körkortet samt att flickvännen vittnat med anledning av en aggressiv person på jobbet. A.M. uppgav dock inte att A, som han kände relativt väl, varit föremål för brottsutredning och att han själv vittnat vid rättegången mot A år 2011. Inte heller uppgav han att han besökte häktet för att lämna pengar till A och D. Detta är händelser som A.M., oavsett om de låg långt tillbaka i tiden, rimligen borde ha kommit ihåg. Han borde rimligen även ha kommit ihåg att han blev medtagen för kroppsbesiktning år 2008 när han var tillsammans med A. Efter intervjun kompletterade han via mejl med information om att han det året fått genomföra urinprov för narkotikatest men angav inte att han vid ett tillfälle då var tillsammans med A. Inte heller nämnde han att han varit i Bandidos lokaler och deltagit i fester där.

Enligt Arbetsdomstolens mening är det visat att A.M. först undanhållit uppgifter om A och sina kontakter med denne och därefter inte lämnat uppgifter om A och Bandidos som han rimligen borde ha kommit ihåg. Som redan redovisats har han inför studiekamrater på Polishögskolan varit mer öppen om dessa relationer och borde ha förstått att dessa var av intresse.

Såvitt avser övriga personer gör Arbetsdomstolen följande bedömning.

A.M. har under intervjun inte berättat om C. Han har i ett kompletterande mejl efter intervjun nämnt den tidigare anställningen hos den arbetsgivare C rekommenderat honom till. I mejlet nämner han C som en vän. Det kan inte anses utrett att A.M. vid tidpunkten för intervjun kände till att C tidigare begått brott eller att han missbrukade narkotika. A.M. kan därför om C inte anses ha undanhållit information eller inte varit sanningsenlig.

I frågeformuläret finns inget antecknat om att A.M. vid intervjun berättat om D, J, N eller X.

D.S. har berättat att han och A.M. pratat om D och att A.M. sagt att han känt D länge. Dessa uppgifter samt det förhållande att A.M. lämnade pengar till D i häktet efter händelsen på Nattklubben år 2009 på uppdrag av D:s mamma talar för att A.M. kände D relativt väl.

Enligt Arbetsdomstolens mening borde A.M. vid intervjun ha berättat om D, händelsen på Nattklubben och att han lämnat pengar till D när denne satt häktad. A.M. borde även när han efter intervjun kompletterade med information om urinprov för narkotikatest år 2008 ha nämnt att han genomfört ett sådant prov tillsammans med D.

Arbetsdomstolen gör dock bedömningen att A.M. inte kan lastas för att han inte nämnde J, då det inte är visat att han hade annat än en mycket ytlig relation till honom.

När det gäller N är det utrett att A.M. kände till att han tidigare varit kriminell och att A.M. och N vid tidpunkten för intervjun inte hade en särskilt nära relation. Han kan därför inte anses ha undanhållit information eller ha lämnat oriktiga uppgifter när han inte nämnde N.

X var granne med A.M. under en kortare period. X avled fem år före säkerhetsprövningen år 2015. Även om A.M. kände till att X blivit mördad och kom att tänka på det vid säkerhetsprövningen år 2019 kan inte den slutsatsen dras att han valde att år 2015 undanhålla information om X.

Såvitt avser påståendena avseende A.M. själv gör Arbetsdomstolen följande bedömning.

A.M. har förnekat att han använt anabola steroider. A.H. har berättat att han i samtal med A.M. uppfattat det som om denne använt anabola steroider när han var ung. Enligt Arbetsdomstolens mening är det inte genom dessa uppgifter visat att A.M. använt anabola steroider. Han kan därför inte bedömas ha farit med osanning om detta vid säkerhetsprövningen.

Det är ostridigt att A.M. snattade när han var 14 år. A.M. har berättat att han nämnde detta redan när han ansökte till Polishögskolan, men att han fick förklarat för sig att en sådan uppgift inte var av betydelse, eftersom den inträffade när han var barn. Även P.L. har berättat att en sådan händelse inte är av vikt vid en säkerhetsprövning. Enligt Arbetsdomstolens mening kan A.M. inte lastas för att inte ha nämnt detta vid säkerhetsprövningen.

Säkerhetsprövningen år 2019

Har A.M. förtigit eller medvetet undanhållit uppgifter?

Polismyndigheten har sammanfattningsvis gjort gällande följande. A.M. har underlåtit att nämna C, D, J och N som kriminella kompisar. Han har förringat sin relation till C och förtigit överföringar av pengar mellan honom och C. Han har förtigit sina kontakter per telefon och sms med N. Han har förtigit sina kontakter med D, J och N samt samröret med Bandidos. Han har förtigit att han stoppats av polis vid kontroller föranledda av att han färdats i bil med Bandidosmedlemmar. Han har förtigit att han lämnat pengar till även D när denne satt häktad. Han har inte varit sanningsenlig i frågan om att han varit på fester i Bandidos lokaler. Han har förtigit sin kännedom om att i vart fall A, C och D brukat narkotika. Han har förtigit att han använt anabola steroider och att han själv begått brott som 14-åring. Han har inte heller varit sanningsenlig såvitt avser överföringar av pengar till B3 och såvitt avser om han gjort vissa dataslagningar.

Säkerhetsprövningsintervjun år 2019 hölls när A.M. varit anställd som polis i flera år och genomfördes med anledning av att han sökt en anställning i

högre säkerhetsklass. P.L. höll i säkerhetsprövningsintervjun. Han har berättat bl.a. följande. Intervjupersonen ska få en chans att berätta ärligt och uppriktigt och det fanns tips inför intervjun som man ville kontrollera. A.M. svarade dock genom att lämna samma uppgifter som han sammantaget hade lämnat år 2015. Intervjun flöt inte lätt. De flesta intervjupersonerna vänder ut och in på sig själva och det gjorde inte A.M.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning.

Med hänsyn till att A.M. år 2015 ombads redogöra för sina kontakter med Bandidos måste han haft klart för sig att detta var någonting som var av intresse för säkerhetsprövningen även år 2019. Han borde därför, liksom år 2015, utöver sin relation till A, ha berättat att han träffat och även ensam varit tillsammans med andra personer i A:s omgivning och att han deltagit vid fester i Bandidos lokaler. När de gäller personer i A:s omgivning kan det enligt Arbetsdomstolens mening inte krävas att han skulle ha kommit ihåg och nämnt var och en av personerna med namn, men att det fanns sådana personer som han träffat både tillsammans med A och enskilt.

P.L. har berättat följande. A.M. svarade nej på frågan om han varit på fest i Bandidos lokal. När han fick reda på att polisen haft spaning på lokalen ändrade han sig och svarade att han kanske varit vid lokalen två till fem gånger och lämnat saker utanför. Vid säkerhetssamtalet i april 2019 togs frågan upp igen och då medgav A.M. så småningom att han varit med på A:s födelsedagsfest i lokalerna. Detta var en viktig omständighet för det visade att A.M. inte brutit med A på sätt han tidigare gjort gällande.

Arbetsdomstolen finner inte anledning att ifrågasätta P.L:s uppgifter och kan inte dra någon annan slutsats än att A.M. inte ville fullt ut berätta om sina kontakter med A och Bandidos och att han själv varit i Bandidos lokaler på t.ex. fester.

På samma sätt som vid intervjun år 2015 borde A.M. självmant ha berättat om D och händelserna kopplade till det som hände på Nattklubben år 2009.

A.M. kan av samma skäl som vid intervjun år 2015 inte lastas för att han inte heller vid intervjun 2019 nämnde J.

Till skillnad från år 2015 har dock telefonkontakten med N vid polisingripandet inträffat därefter, nämligen år 2016.

Kring telefonsamtalet mellan N och A.M. är det utrett att det kom till på initiativ av N och att A.M. vid samtalet uppmanade N att inte blanda in honom. En av poliserna som var med när N ringde upp A.M., N.E., har berättat att han och hans kollega reagerade så pass mycket på händelsen att de valde att rapportera den internt. Vid det aktuella tillfället ska N även ha visat N.E. och dennes kollega en bild som N ska ha fått skickad till sig på en polis i uniform hållande i ett förstärkningsvapen. Någon bild har inte åberopats som bevisning i målet och det är inte klarlagt om den bild N.E. fick se var på A.M.

Arbetsdomstolen finner inte anledning att ifrågasätta uppgiften att A.M. inte uppfattade N som kriminell och det kan inte anses utrett att A.M. kände till att N missbrukade narkotika. Arbetsdomstolen gör mot den bakgrunden bedömningen att det inte är visat att A.M. vid säkerhetsprövningen medvetet undanhållit uppgifter om händelsen i fråga.

När det gäller påståendena om bruk av anabola steroider och egen brottlighet gör Arbetsdomstolen samma bedömning om redovisats avseende säkerhetsprövningen år 2015.

Arbetsdomstolen behandlar herefter det efterföljande säkerhetssamtalet i april 2019.

A.M. har uppgett att han lämnade en del uppgifter självmant och att han beträffande andra personer eller händelser, som han inte själv kom att tänka på, svarade så gott han kunde. P.L. har å sin sida beskrivit det som att A.M. inledningsvis nästan inte berättade någonting, utan endast medgav olika förhållanden först när han förstått att han inte längre kunde neka.

Även vid säkerhetssamtalet togs frågan om A.M:s relation med C upp. Enligt P.L. uppgav han för A.M. att de tips polisen fått sa att han var kompis med C och inte främst med dennes bror. Enligt P.L. gjorde då A.M. ”ett lappkast” och sa att de missuppfattat honom totalt och att han hela tiden uppgett att det var C han var kompis med. P.L. har vidare uppgett att A.M., med anledning av att han stoppats i C:s bil, uppgett att C blivit av med sitt missbruk, vilket alltså innebar att han kände till C:s missbruk.

A.M. har om penningtransaktioner med C uppgett att han inte förnekat att han fört över pengar till denne år 2016, men att han inte kom att tänka på det själv utan bekräftade det när han fick uppgifter presenterade för sig. Detta stämmer överens med vad P.L. berättat.

Det kan inte anses utrett att A.M. haft kännedom om C:s tidigare brottslighet. Vid säkerhetssamtalet visste dock A.M. att säkerhetsavdelningen var intresserad av hans kontakter med C. Detta borde föranlett honom att själv berätta om C. Den omständigheten att han kontaktats av C:s familj om dennes förmodade missbruk, att C dött troligen av en överdos och det sätt han uttryckte sig i frågan till P.L. talar för att han år 2019 kände till att C hade missbrukat narkotika. Det kan möjligen vara förklarligt att han inte direkt berättade att han vid ett tillfälle lånat C:s bil eller att han lånat ut pengar till C. Trots att det var fråga om ett belopp om ca 25 000 kr svarade han dock att det var fråga om ett litet belopp. De uppgifter P.L. lämnat talar för att A.M. inte heller ville dela med sig av uppgifter om sin relation till C. Han kan inte sägas ha varit öppen och ärlig om den.

Inför säkerhetssamtalet i april 2019 hade P.L. fått uppgift om att A.M. fört över pengar till B3, som enligt Polismyndigheten har kriminella familjemedlemmar. P.L. har berättat att A.M. inte självmant berättade om överföringarna av pengar till B3, trots att han gavs den chansen. Enligt P.L.

fick A.M. till slut frågan om han fört över pengar till B3, vilket denne först nekade till men sedan vidgick och då uppgav att det handlade om någon tusenlapp eller så. Först när P.L. berättade för A.M. att det var fråga om en hel del pengar berättade denne att det handlade om en bilaffär. P.L:s uppgifter vinner till viss del stöd av vad A.M. har berättat. Denne har berättat att han tillfrågades om han hade några affärer med B3 vilket han svarade nej på. Därefter fick han frågan om han lånat ut pengar till B3, varpå han svarade att han lånat ut några tusenlappar då och då, eftersom hon haft det jobbigt när hon förlorade sitt arbete samt att hon omkring år 2015/2016 ville låna pengar för att kunna köpa en bil av hans tidigare kollega. A.M. har uppgett att han först inte kom att tänka på överföringarna av pengar till B3, men att han svarade sanningsenligt när han fick frågor om det.

D.V. har i förhör berättat att han sålde en bil till B3 år 2015 för 12 000 kr och att B3 delbetalade med 6 000 kr vid två tillfällen, i maj och juni 2015. D.V. har även uppgett att han kände till att B3 lånade pengar av A.M. Polismyndigheten har åberopat ett registerutdrag av vilket det framgår att bilen i fråga bytte ägare i maj 2015, men att B3 inte var köpare. Registerutdraget utesluter dock inte att det var B3 som köpte bilen.

Det framstår i och för sig inte som märkligt att A.M. inte själv kom att tänka på överföringarna av pengar till B3 eftersom det inte är utrett att han känt till att B3 har kriminella familjemedlemmar och att penningtransaktionerna därför skulle kunna vara intressanta. Däremot borde A.M. berättat om dessa på direkt fråga. Det har handlat om flera överföringar av pengar till en person som inte ingår i A.M:s närmaste familj eller vänskapskrets. Dessutom ska det enligt A.M. ha handlat om ett lån till B3 för att hon skulle köpa en bil av en vän till honom. En sådan händelse kan A.M. inte ha glömt. Mot denna bakgrund gör Arbetsdomstolen bedömningen att A.M. har valt att undanhålla fullständig information.

A.M. har vid säkerhetssamtalet även tillfrågats om han någon gång under sin tjänstgöring som polisman haft något ärende eller tjänsteuppdrag som involverat F, M, J, Q, A, G, I, O samt P eller någon person runt dessa som föranlett att han sökt eller erhållit information genom tips, under rättelseinformation eller registerslagningar avseende dessa. Polismyndigheten har gjort gällande att A.M. svarat nej på frågan och därmed inte varit sanningsenlig.

A.M. har medgett att han gjort slagningar på F, M, J och Q men gjort gällande dels att han vid tidpunkten för säkerhetssamtalet inte kom ihåg slagningarna, dels att säkerhetsavdelningen inte var intresserad av svar från honom eftersom han i stället skulle få utveckla detta inom ramen för en förundersökning.

Det är ostridigt att det har rört sig om tillåtna slagningar i tjänsten. Slagningarna har inte gjorts direkt på personer som A.M. har haft närmare kontakt med såsom t.ex. A, även om information om A gått att få del av genom

slagningarna. A.M. har uppgett att poliser gör slagningar löpande i olika register som en del arbetet och att han under sin tid som polis gjort omkring 200 000 slagningar.

Att A.M. inte dragit sig till minnes just de aktuella slagningarna, som dessutom varit tjänsterelaterade, kan han mot denna bakgrund inte lastas för. Han kan inte anses medvetet ha farit med osanning utan det får antas att hans svar speglade vad han vid tillfället mindes.

Har det funnits laga skäl för avskedandet?

Det har inte riktats någon kritik mot A.M:s arbete som polis.

Arbetsdomstolen har, såvitt avser de två säkerhetsprövningarna, sammanfattningsvis kommit fram till följande avseende vad som kan läggas A.M. till last.

A.M. borde vid säkerhetsprövningsintervjun år 2015 självant ha berättat om sin relation till A och att han därigenom kommit i kontakt med Bandidos samt närmare redogjort för hur dessa kontakter såg ut. Han borde, när han väl lämnade sin kompletterande information, även ha berättat om händelsen på Nattklubben år 2009, att han på A:s begäran vittnat i rättegången mot A samt att han lämnat pengar till A och D när de satt häktade. Han har helt klart försökt förringa sin relation till A och Bandidos, vilken han måste ha förstått var av intresse för och av vikt vid säkerhetsprövningen.

Det bör dock beaktas att A.M. kompletterade med uppgifter om A och Bandidos, om än efter uppmaning av J.J., vilket gav Polismyndigheten möjlighet att utreda de lämnade uppgifter vidare. J.J. har berättat att han efter intervjun lämnade uppgifterna vidare inom Polismyndigheten både centralt och regionalt, för att de skulle kunna följas upp. A.M. godkändes dock i säkerhetsprövningen.

A.M. borde även år 2019 ha redogjort närmare för sina kontakter med personer som var Bandidosmedlemmar, vilket han inte gjorde. Han borde även självant berättat om D. Vid det uppföljande säkerhetssamtalet i april 2019 lämnade A.M. även ofullständiga uppgifter om penningtransaktionerna med B3. Arbetsdomstolen har inte funnit anledning att ifrågasätta uppgifterna om att A.M. inte självant berättade om flera av sakförhållandena förrän han insåg att säkerhetsavdelningen hade uppgifter som gjorde att det var lika bra att bekräfta dessa, men inte mer än nödvändigt. Han får anses genomgående ha tonat ner sina relationer med de aktuella personerna.

Arbete i säkerhetsklassad anställning ställer krav på lojalitet och pålitlighet. Att agera på det sätt som domstolen funnit utrett att A.M. gjort under säkerhetsprövningarna gör att hans pålitlighet med rätta har kunnat ifrågasättas. Arbetsdomstolen kan inte annat än dela Polismyndighetens beskrivning att agerandet frångått Polismyndighetens möjligheten att på ett korrekt sätt bedöma A.M:s pålitlighet, lojalitet och sårbarhet på sätt som ska

göras enligt säkerhetsskyddslagen. Enligt Arbetsdomstolens mening har staten visat på sådana faktiska omständigheter hänförliga till säkerhetsprövningsintervjuerna och säkerhetssamtalet att det kunde antas att A.M. inte var pålitlig från säkerhetssynpunkt och därmed sårbar. Följden av agerandet blev att han inte längre bedömdes kunna ha säkerhetsklassad anställning hos Polismyndigheten.

Med anledning av säkerhetsbeslutet förelåg därmed ett rättsligt hinder för Polismyndigheten att ha kvar A.M. i anställning som polis. Saklig grund för uppsägning från anställningen har därmed funnits. Det har inte gjorts gällande att Polismyndigheten brustit i sin omplaceringsskyldighet.

A.M. har dock inte sagts upp utan avskedats. Fråga är om det funnits laga skäl för avskedandet. Arbetsdomstolen har, som redan anförts, funnit att A.M. redan vid säkerhetsprövningen inför anställningen år 2015 borde, på de frågor han fick, ha lämnat ytterligare uppgifter. Han måste, särskilt inledningsvis, anses ha medvetet undanhållit uppgifter av betydelse för säkerhetsprövningen. När han åter, under anställningen, skulle genomgå säkerhetsprövning år 2019 måste han ha varit väl införstådd med vilka uppgifter som var av intresse för prövningen, dels eftersom han då under flera år arbetat som polis, dels då han redan genomgått en säkerhetsprövning och kände till vilken typ av frågor som skulle ställas och att det vid prövningen år 2015 hade särskilt ställts frågor om hans samre med Bandidos. Trots det har han inte heller då lämnat sanningsenliga och uttömmande uppgifter. Han har först när han förstått att säkerhetsavdelningen haft vissa uppgifter bekräftat dessa och dessutom inte på en gång, utan först efter att han succesivt konfronterats med fler och fler uppgifter och i vissa fall först i det uppföljande säkerhetssamtalet, som hölls med honom på förekommen anledning. A.M. har således – under anställningen – medvetet lämnat oriktiga och ofullständiga uppgifter som sakförhållanden som han måste ha insett var av vikt för Polismyndigheten vid säkerhetsprövningen år 2019. Hans agerande får anses ha allvarligt skadat arbetsgivarens förtroende för honom. Agerandet måste också, som Polismyndigheten anför, ha inneburit en uppenbar risk för att allmänhetens förtroende för honom som polis och för Polismyndigheten skulle påverkas negativt.

Arbetsdomstolen kommer på grund av det anförda till slutsatsen att A.M. grovt åsidosatt sina åligganden mot staten och att det därmed funnits laga skäl för avskedandet.

De omständigheter under anställningen som polis som Polismyndigheten gjort gällande att de innebär förtroendeskadligt agerande, behöver vid denna bedömning inte prövas.

Förbundets talan ska därmed avslås.

Rättegångskostnader

Förbundet har förlorat målet och ska därmed ersätta statens rättegångskostnader.

Staten har yrkat ersättning med 609 087 kr, varav 592 060 kr för ombudens arbete och 17 027 kr för kostnader avseende vittnens inställelse till bl.a. huvudförhandlingen. De sistnämnda kostnaderna har vitsordats av förbundet. I övrigt har förbundet överlämnat frågan om kostnadernas skälighet till Arbetsdomstolens bedömning. Målet har varit omfattande och innehållit ett stort antal olika omständigheter och flera komplexa frågeställningar. Mot denna bakgrund får yrkat belopp anses skäligt.

Domslut

1. Arbetsdomstolen avslår Polisförbundets talan.
2. Polisförbundet ska ersätta staten genom Polismyndigheten för rättegångskostnader med 609 087 kr, varv 592 060 kr avseende ombudsarvode, med ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Cathrine Lilja Hansson, Dag Ekman, Kurt Eriksson, Ari Kirvesniemi, Göran Söderlöf, Lenita Granlund och Annette Carnhede.
Enhälligt.

Rättssekreterare: Klara Hedlund